

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1ObdoK/4/2025
Identifikačné číslo spisu: 1120215804
Dátum vydania rozhodnutia: 25.11.2025
Meno a priezvisko: JUDr. Miroslava Janečková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2025:1120215804.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miroslavy Janečkovej a členiek senátu JUDr. Jany Hullovej a JUDr. Eriky Čanádyovej, v spore žalobu Enviromentálny fond, so sídlom Nevädzová 5, 821 01 Bratislava, IČO: 30 796 491, zastúpeného advokátskou kanceláriou LEGAL GROUP, s.r.o., so sídlom Lomonosovova 2, 811 09 Bratislava, IČO: 47 237 589, proti žalovaným 1/ Profesionálna správcovská kancelária, k.s., so sídlom Námestie slobody 28, 811 06 Bratislava, IČO: 46 333 908, správca konkurznej podstaty úpadcu PLUS JOIN COMPANY s.r.o., so sídlom Moyzesova 8, 811 05 Bratislava, IČO: 44 595 000, zastúpenému advokátskou kanceláriou Vojčík & Partners, s.r.o., so sídlom Rázusova 13, 040 01 Košice, IČO: 36 866 563 a 2/ TADEX, s.r.o., so sídlom Hattalova 12/C, 831 03 Bratislava, IČO: 51 186 942, zastúpenému Mudruněk & Partners, s.r.o., so sídlom Galbavého 3, 841 01 Bratislava, IČO: 54 898 340, o určenie popretej pohľadávky, vedenom na Mestskom súde Bratislava III pod sp. zn. B1-1Cbi/25/2020, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 4CoKR/79/2023-341 z 24. októbra 2024, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 4CoKR/79/2023-341 z 24. októbra 2024 v potvrdzujúcej časti a závislom výroku o náhrade trov odvolacieho konania z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Pôvodný Okresný súd Bratislava I, toho času Mestský súd Bratislava III (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) rozsudkom č. k. 1Cbi/25/2020-231 zo 16. marca 2023, v znení opravného uznesenia č. k. B1-1Cbi/25/2020-320 z 27. septembra 2023 (ďalej aj „opravné uznesenie“), zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal určenia, že je veriteľom pohľadávky prihlásenej do konkurzného konania vedeného voči úpadcovi PLUS JOIN COMPANY s.r.o., vedeného na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 27 K 3/2019 v celkovej výške 3 563 057,65 eura, pozostávajúcej z istiny 3 216 243,78 eura a úroku z omeškania vo výške 346 813,87 eura, s poradím uspokojenia ako iná pohľadávka, zabezpečenej zabezpečovacím právom v prvom poradí - záložným právom zriadeným Zmluvou o zriadení záložného práva zo 14. júla 2009 k nehnuteľnostiam, evidovaným v katastri nehnuteľností vedenom Okresným úradom J. - katastrálny odbor pre okres J., obec J., katastrálne

územie J. na LV č. XXXX ako pozemok - parc. KN C č. XXXX/XX zastavaná plocha a nádvorie o výmere 8 368 m² a stavba - skladovacia hala súp. č. XXXXX, postavená na parcele X. O. č. XXXX/XX. Druhým výrokom prvoinštančný súd uložil žalobcovi povinnosť nahradiť žalovanému 1/ a 2/ 100 % trov konania. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť 5. decembra 2024 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 4CoKR/79/2023-341 z 24. októbra 2024.

2. Na základe vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za to, že uznesením Okresného súdu Bratislava I č. k. 27K/3/2019 z 1. júla 2020, ktoré bolo zverejnené v Obchodnom vestníku 9. júla 2020 súd vyhlásil konkurz na majetok dlžníka PLUS JOIN COMPANYY s.r.o. Za správcu konkurznej podstaty bol menovaný JUDr. Pavol Malich. Uznesením z 22. júna 2022, ktoré bolo zverejnené v Obchodnom vestníku 1. júla 2022 súd do funkcie nového správcu konkurznej podstaty úpadcu (ďalej aj „správca“ alebo „SKP“) ustanovil žalovaného 1/. Žalobca prihlásil v zákonom stanovenej lehote prihláškou zo 14. augusta 2020 (ďalej aj „prihláška“) svoju pohľadávku vo výške 3 216 243,78 eura (istina) a 346 813,81 eura (úrok z omeškania) - ako inú pohľadávku, zabezpečovacie právo - záložné právo na základe zmluvy o zriadení záložného práva uzavretej 14. júla 2009. Súd prvej inštancie uviedol, že právny dôvod vzniku pohľadávky opísaný v prihláške sa zhoduje s právnym dôvodom vzniku pohľadávky opísanej žalobcom v žalobe. K prihláške boli priložené: a) Zmluva o poskytnutí prostriedkov Recyklačného fondu formou úveru č. 1029/09/10, b) prihláška pohľadávky pôvodného veriteľa v reštrukturalizačnom konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica, sp. zn. 2R 10/2009, c) schválený reštrukturalizačný plán spoločnosti KOVOD RECYCLING, s.r.o. (niektoré strany).

3. Ďalej súd prvej inštancie uviedol, že zo Zmluvy o poskytnutí prostriedkov Recyklačného fondu formou úveru č. 1029/09/10 uzatvorenej medzi Recyklačným fondom (ďalej aj „fond“) a spoločnosťou KOVOD RECYCLING, s.r.o. (ďalej aj „žiadateľ“) z 3. októbra 2009 vyplýva:

I. Článok III (1): fond sa zaväzuje poskytnúť žiadateľovi úver v úverovom rámci 12 160 000 eur zo zdrojov sektora vozidiel fondu.

II. Článok IV (2): Úverové prostriedky z úverového rámca podľa čl. III ods. 1 zmluvy sa fond zaväzuje v prospech žiadateľa uvoľňovať v nasledujúcich etapách:

a) I. etapa - čiastkový úverový rámec 1 500 000 eur - do 10 dní od preukázania vzniku adekvátneho zabezpečovacieho práva v zmysle čl. IX tejto zmluvy bez osobitného požiadania žiadateľa

b) II. etapa - čiastkový úverový rámec 2 000 000 eur - do 6. augusta 2009 pri splnení podmienky, že žiadateľ najneskôr 10 dní pred týmto termínom preukáže použitie všetkých úverových prostriedkov uvoľnených v I. etape na účel uvedený v čl. III. ods. 2 tejto zmluvy.

III. Článok VI (1): žiadateľ sa zaväzuje poskytnutý úver splatiť v lehote do 1 kalendárneho roka od uzavretia tejto zmluvy na označený účet fondu s možnosťou predčasného, čo aj čiastočného, splatenia úveru.

IV. Článok IX (1): Podmienkou uvoľnenia úverových prostriedkov v prospech žiadateľa je zabezpečenie záväzku ich vrátenia vrátane ich príslušenstva zriadením záložného práva k nehnuteľnostiam, ktoré žiadateľ preukáže fondu predložením LV k zakladanej nehnuteľnosti, v časti C ktorého bude vyznačené záložné právo v prospech fondu v zmysle tohto článku zmluvy....

4. Z prihlášky pohľadávky Recyklačného fondu z 9. februára 2010 vyplýva, že fond v rámci reštrukturalizačného konania na dlžníka - KOVOD RECYCLING, s.r.o. prihlásil pohľadávku vo výške 3 500 000 eur (istina) a 46 085,19 eura (úroky) a 867,62 eura (úroky z omeškania). Právnym dôvodom vzniku pohľadávky bol úver poskytnutý na základe vyššie uvedenej zmluvy. Uvedenú pohľadávku si fond prihlásil ako zabezpečenú záložným právom zriadeným Zmluvou o zriadení záložného práva zo 14. júla 2009 uzavretou medzi fondom ako záložným veriteľom, KOVOD RECYCLING s.r.o. ako záložným dlžníkom a SCRAPMET s.r.o. ako záložcom.

5. Z návrhu reštrukturalizačného plánu dlžníka KOVOD RECYCLING s.r.o. (z jeho častí predložených žalobcom) mal prvoinštančný súd za to, že:

5.1.4 Recyklačný fond: dlžník ku dňu 31. augusta 2009 podľa správcovi predloženého účtovníctva evidoval voči veriteľovi - Recyklačný fond záväzkov vyplývajúci zo zmluvy o poskytnutí prostriedkov Recyklačného fondu formou úveru č. 1029/09/10 z 3. júla 2009 v celkovej výške 3 508 540 eur.

Splnenie záväzkov vyplývajúcich z uvedenej zmluvy dlžníkom je zabezpečené zabezpečovacím právom, in concreto záložným právom na základe:

1/ Zmluvy o zriadení záložného práva k pohľadávke z účtu z 5. augusta 2009,

2/ Zmluvy o zriadení záložného práva zo 14. júla 2009.

6. Z priložených častí reštrukturalizačného plánu mal súd prvej inštancie za preukázané, že fondu bolo vyplatené plnenie vo výške 283 756,22 eura (tabuľka - článok VI). Z tabuľky založenej na č. I. 39 súdneho spisu je zrejmé, že pohľadávku fondu evidoval správca vo výške 3 546 952,81 eura, v ďalšej kolónke je uvedená suma 3 263 196,81 eura (o ktorej žalobca tvrdí, že to bola pohľadávka uspokojiteľná realizáciou záložného práva podľa záložnej zmluvy zo 14. júla 2009 k nehnuteľnostiam - v tom čase vo vlastníctve spoločnosti SCRAPMET, s.r.o.) a v ďalšej kolónke suma 283 756,22 eura. Konštatoval, že sa v súdnom spise nenachádza kompletná tabuľka s popisom jednotlivých stĺpcov a táto netvorila ani prílohu prihlášky žalobcu.

7. Uviedol ďalej, že zo zmluvy o predaji podniku, ako obsahovej súčasti reštrukturalizačného plánu vyplýva, že predávajúci - KOVOD RECYCLING, s.r.o. previedol na kupujúceho KOVOD, a.s. celý podnik - veci, práva a iné majetkové hodnoty patriace predávajúcemu a slúžiace alebo určené na jeho podnikanie. Okrem iného kupujúci prevzal aj záväzky predávajúceho súvisiace s jeho prevádzaným podnikom, vrátane zabezpečovacích práv vecnoprávneho charakteru (napr. záložné práva) určeným resp. modifikovaným priamo zákonom a/alebo v záväznej časti schvaľovacou schôdzou schváleného a príslušným súdom právoplatne potvrdeného Reštrukturalizačného plánu (bod 4.3). Zo zmluvy o zriadení záložného práva zo 14. júla 2009 mal súd prvej inštancie za preukázané, že na nehnuteľnostiach vo vlastníctve SCRAPMET s.r.o. (zapísané na LV č. XXXX, kat. územie J.) bolo zriadené záložné právo v prospech Recyklačného fondu ako záložného veriteľa na zabezpečenie pohľadávky záložného dlžníka KOVOD RECYCLING, s.r.o. vyplývajúcej zo zmluvy o poskytnutí prostriedkov Recyklačného fondu formou úveru č. 1029/09/10.

8. Z oznámenia o popretí pohľadávky z 23. septembra 2020 súd prvej inštancie zistil, že žalovaný 1/, ako predchádzajúci správca konkurznej podstaty úpadcu, poprel pohľadávku žalobcu čo do právneho dôvodu, vymáhateľnosti, výšky a zabezpečovacieho poradia z nasledujúcich dôvodov:

- v prihláške nie je dokázaná výška pohľadávky a rovnako ani zabezpečenie pohľadávky;

- vzhľadom na neuplatnenie zabezpečovacieho práva k prihlásenej pohľadávke riadne a včas do konkurzu na majetok KOVOD a.s. (právny predchodca obligačného dlžníka) v súlade s § 28 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení neskorších predpisov (ďalej aj „ZKR“) existuje dôvod na popretie prihlásenej pohľadávky;

- správca poukázal na § 151 md ods. 1 písm. a) zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“), v zmysle ktorého záložné právo zaniká zánikom zabezpečenej pohľadávky.

9. Z popretia pohľadávky veriteľa vyplýva, že žalovaný 2/ poprel pohľadávku čo do výšky, zabezpečenia, právneho dôvodu a poradia z nasledujúcich dôvodov:

- žalobca nepreukázal v rámci príloh prihlášky pohľadávky všetky v nej tvrdené skutočnosti. K predmetnej prihláške popretého veriteľa nebola pripojená príloha, ktorá preukazuje skutočnosti týkajúce sa reštrukturalizačného plánu pôvodného dlžníka KOVOD RECYCLING, s.r.o. - právneho predchodcu spoločnosti KOVOD, a.s. (obligačného dlžníka) vrátane preukázania tvrdení, že v zostávajúcej časti pohľadávky (ktorá nebola uspokojená v rámci reštrukturalizácie pôvodného dlžníka - KOVOD RECYCLING, s.r.o.) zostáva táto pohľadávka uspokojiteľná realizáciou záložného práva k nehnuteľnosti (podľa záložnej zmluvy zo 14. júla 2009) - v súčasnosti vo vlastníctve úpadcu,

- žalobca si svoje zabezpečovacie právo k pohľadávke neprihlásil riadne a včas do konkurzného konania úpadcu KOVOD a.s., ktorý je obligačným dlžníkom. V zmysle § 28 ods. 4 ZKR - keďže zabezpečovacie právo popretého veriteľa nebolo do konkurzného konania úpadcu KOVOD a.s. uplatnené riadne a včas v základnej prihlasovacej lehote, zaniklo,

- Zmluva o zriadení záložného práva nie je zmluvou o poskytnutí prostriedkov z Recyklačného fondu a ani právom či záväzkom z nej vyplývajúcim - preto má žalovaný 2/ za to, že na žalobcu neprešlo zabezpečovacie právo vyplývajúce zo zmluvy o zriadení záložného práva.

10. Podľa prvoinštančného súdu vyššie uvedené skutočnosti neboli medzi sporovými stranami sporné, spornou skutočnosťou ostalo, či žalovaní 1/ a 2/ postupovali správne, keď pohľadávku popreli z dôvodov uvedených v bodoch 8. a 9. odôvodnenia tohto rozhodnutia (body 9.4. a 9.5. odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie). Zároveň prvoinštančný súd uviedol, že sa nebude zaoberať dôvodmi popretia pohľadávky, ktoré neboli uvedené v popieracom prejave žalovaného 1/ a 2/ (obsiahnuté vo vyjadreniach žalovaného 1/ a 2/), keďže na to nie je oprávnený.

11. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 151 md ods. 1 písm. a) Občianskeho zákonníka a ďalej podľa § 28 ods. 4, 32 ods. 1, ods. 2 a ods. 3 ZKR. Poukázal na to, že úlohou incidenčného konania nie je opätovné preskúmanie uplatnenej pohľadávky súdom, pretože to je úlohou správcu. Účelom incidenčného konania je len rozhodnúť o tom, či popierací prejav správcu/veriteľa obostojí alebo nie, teda či dôvody obsiahnuté v popieracom prejave správcu/veriteľa zodpovedajú skutočnosti a vylučujú pohľadávku z uspokojenia v konkurze tak, ako bola prihlásená (teda úplne, v určitej časti alebo v určitom poradí). V posudzovanej veci teda súd rozhodoval, či popierací dôvod veriteľa a správcu obostojí a dospel k záveru, že popierací úkon žalovaných 1/ a 2/ obostojí.

12. Prvoinštančný súd zaujal názor, že popretie pohľadávky „z dôvodu nepreukázania výšky pohľadávky“, ktorý bol obsahom popieracieho prejavu žalovaného 1/ a 2/ obostojí. Opis vzniku pohľadávky, ktorý tvorí obsah prihlášky, nemá oporu v priložených dôkazoch, nedáva odpoveď na otázku: „aká je výška pohľadávky žalobcu“. Z tabuľky na č. 1. 39 súdneho spisu je zrejmé, že pohľadávku fondu evidoval správca vo výške 3 546 952,81 eura, v ďalšej kolónke je uvedená suma 3 263 196,81 eura (o ktorej žalobca tvrdí, že to bola pohľadávka uspokojiteľná realizáciou záložného práva podľa záložnej zmluvy zo 14. júla 2009 k nehnuteľnostiam - v tom čase vo vlastníctve spoločnosti SCRAPMET, s.r.o.), v ďalšej kolónke je uvedená suma 283 756,22 eura. V súdnom spise sa nenachádza kompletná tabuľka s popisom jednotlivých stĺpcov, táto netvorila ani prílohu prihlášky žalobcu. Sumy uvedené v prihláške síce zodpovedajú sumám uvedeným v tejto nekompletnej tabuľke, z nej však nemožno vyvodiť správnosť vyčíslenia pohľadávky žalobcu, keďže je nekompletná, nie je v nej označenie stĺpcov - čo vlastne uvedené sumy predstavujú.

13. Súd prvej inštancie nevytlúčil, že pripojením reštrukturalizačného spisu KOVOD RECYCLING, s.r.o., vedeného Okresným súdom Banská Bystrica, by sa potvrdili žalobcom tvrdené skutočnosti o výške pohľadávky. Úlohou súdu v tomto konaní je však iba vyhodnotiť, či správca (veriteľ) prihlásenú pohľadávku popreli správne/nesprávne. Incidenčné konanie už vylučuje rozsiahle dokazovanie smerujúce k otázke zistenia výšky pohľadávky, súd vychádza z prihlášky pohľadávky a jej príloh. Preto aj prvoinštančný súd návrh na doplnenie dokazovania zamietol. V rámci príloh prihlášky pohľadávky žalobca nepreukázal všetky v nej tvrdené skutočnosti. K predmetnej prihláške popretého veriteľa nebola

pripojená príloha, ktorá by preukázala skutočnosti týkajúce sa reštrukturalizačného plánu pôvodného dlžníka KOVOD RECYCLING, s.r.o. vrátane preukázania tvrdenia, že v zostávajúcej časti pohľadávky (ktorá nebola uspokojená v rámci reštrukturalizácie) zostáva táto pohľadávka uspokojiteľná. Správca konkurznej podstaty úpadcu ako osoba odborne spôsobilá bol povinný v popieracom prejave v rámci konkurzného konania uviesť konkrétne právne relevantné dôvody popretia. Takýmto dôvodom bol dôvod, že „v prihláške nie je dokázaná výška pohľadávky“. Súd prvej inštancie uzavrel, že dôvod obsiahnutý v popieracom prejave žalovaného 1/ a 2/ obстоjí a vylučuje pohľadávku žalobcu z uspokojenia.

14. Ohľadne ďalších dôvodov popretia súd prvej inštancie uviedol, že čo sa týka neuplatnenia zabezpečovacieho práva k pohľadávke v konkurznom konaní na KOVOD a.s. a názoru žalovaných 1/ a 2/, že tým zabezpečovacie právo zaniklo v zmysle § 28 odsek 4 ZKR, má prvoinštančný súd za to, že tento popierací dôvod neobstojí. Ustanovenie § 28 ods. 4 ZKR sa nevzťahuje aj na prípadný zánik zabezpečovacích práv, ktoré viažu na majetku tretích osôb. Neprihlásením zabezpečenej pohľadávky v konkurze KOVOD a.s. nebolo dotknuté právo žalobcu na prihlásenie pohľadávky voči úpadcovi PLUS JOIN COMPANY s.r.o. v prebiehajúcom konkurze. Čo sa týka tvrdenia, že zmluva o zriadení záložného práva nie je zmluvou o poskytnutí prostriedkov z Recyklačného fondu a ani právom či záväzkom z nej vyplývajúcim, a preto na žalobcu neprešlo zabezpečovacie právo vyplývajúce zo zmluvy o zriadení záložného práva, súd prvej inštancie dospel k názoru, že tento popierací dôvod tak isto neobstojí. Uvedené záložné právo prvoinštančný súd považoval za právo, ktoré vyplýva zo Zmluvy o poskytnutí prostriedkov Recyklačného fondu formou úveru č. 1029/09/10, v nadväznosti na ktorú bola zmluva o zriadení záložného práva uzavretá.

15. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

16. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalobca v celom rozsahu odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), e), f) a h) CSP a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie alebo alternatívne, aby zmenil jeho rozhodnutie tak, že žalobe žalobcu vyhovie v celom rozsahu a prizná mu nárok na náhradu trov prvoinštančného aj odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

17. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „odvolací súd“) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť, a preto rozhodnutie súdu prvej inštancie v súlade s § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil. O odvolaní žalobcu proti rozsudku súdu prvej inštancie rozhodol odvolací súd rozsudkom č. k. 4CoKR/79/2023-341 z 24. októbra 2024 (ďalej aj „rozsudok odvolacieho súdu“ alebo „rozhodnutie odvolacieho súdu“) tak, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, v znení opravného uznesenia, potvrdil a žalovaným 1/ a 2/ priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Okrem toho odvolací súd opravil záhlavie rozsudku súdu prvej inštancie a záhlavie opravného uznesenia v časti označenia sídla právneho zástupcu žalovaného 1/.

18. Odvolací súd ustálil, že predmetom odvolacieho prieskumu v predmetnom konaní je posúdenie, či súd prvej inštancie postupoval správne, keď dospel k záveru, že popretie pohľadávky žalobcu z dôvodu nepreukázania výšky pohľadávky, ktorý bol obsahom popieracieho prejavu žalovaného 1/ a 2/, obstojí. Na základe listín založených v súdnom spise mal odvolací súd za preukázané, že žalobca podal žalobu včas, v zákonom stanovenej lehote v súlade s § 32 ods. 9 ZKR, t. j. v lehote 30 dní od doručenia oznámenia o popretí pohľadávok. Žalobca okrem iného v odvolaní namietal i to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď uzavrel, že popierací prejav žalovaných 1/ a 2/, obsahom ktorého bolo popretie pohľadávky žalobcu z dôvodu nepreukázania výšky pohľadávky, neobstojí. Odvolací súd sa však stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že prihláška žalobcu s prílohami dostatočne a jednoznačne nepreukazuje výšku prihlásenej pohľadávky. Odvolací súd na okraj uviedol, že prihláška je procesným úkonom, ktorým si veriteľ v konkurze uplatňuje svoju pohľadávku a ktorá má z hľadiska účinkov na beh premlčacích a prekluzívnych lehôt

také isté účinky ako podanie žaloby, pričom jednou z obligatórnych náležitostí pohľadávky je uvedenie presnej sumy. Výška pohľadávky súvisí s právnym dôvodom vzniku pohľadávky a prihlásenie pohľadávky je formou uplatnenia práva na súde s tým, že veriteľ je oprávnený poprieť pohľadávku iného veriteľa v takom istom rozsahu ako správca.

19. Odvolací súd zhrnul, že žalobca v prihláške svojej pohľadávky uviedol, že pôvodný veriteľ (Recyklačný fond Bratislava) si v reštrukturalizačnom konaní vedenom voči pôvodnému dlžníkovi KOVOD RECYCLING, s.r.o. (reštrukturalizačné konanie vedené Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. 2R 10/2009) prihlásil aj svoju pohľadávku voči pôvodnému dlžníkovi vyplývajúcu zo zmluvy v celkovej výške 3 546 952,81 eura. Reštrukturalizácia pôvodného dlžníka bola ukončená schválením reštrukturalizačného plánu uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 2R 10/2009 z 20. júla 2010, v zmysle ktorého záväznej časti malo byť pôvodnému veriteľovi poskytnuté peňažné plnenie vo vzťahu prihlásenej pohľadávky z vyššie uvedenej zmluvy v sume 283 756,22 eura s tým, že v zostávajúcej časti nepokrytej hotovostným plnením, t. j. v sume 3 263 196,81 eura zostáva táto pohľadávka uspokojiteľná realizáciou záložného práva podľa záložnej zmluvy zo 14. júla 2010 k nehnuteľnostiam - v tom čase vo vlastníctve spoločnosti SCRAPMET s.r.o., resp. v súčasnosti vo vlastníctve úpadcu - spoločnosti PLUS JOIN COMPANY s.r.o. Hotovostné plnenie v zmysle reštrukturalizačného plánu bolo pôvodnému veriteľovi poskytnuté 23. decembra 2010, čím došlo k uspokojeniu prihlásenej pohľadávky zo zmluvy v časti 283 756,22 eura. V súčasnosti teda aktuálny veriteľ eviduje voči aktuálnemu dlžníkovi neuhradenú pohľadávku zo zmluvy v rozsahu istiny 3 216 243,78 eura a úroku z omeškania 346 813,87 eura, celkovo v sume 3 563 057,65 eura. Žalobca v rámci svojho odvolania na č. l. 253 súdneho spisu argumentoval, že z predložených dokladov vyplýva, že ním prihlásená suma sa pohybuje minimálne od 3 216 243,78 eura (istina) do 3 563 057,65 eura (istina aj s úrokmi). Úroky z omeškania žalobca vyjadril všeobecným slovným pojmom a matematickým znakom, pričom pri jeho vyčíslení je nutné zachovať základné požiadavky na jasné, určité a zrozumiteľne vyjadrené príslušenstvo pohľadávky. Je dôvodné zotrvať na tom, aby bolo minimálne zrejmé to, za aké obdobie a v akej percentuálnej výške je uplatnený úrok z omeškania. Nedostatok tejto náležitosti v časti úroku z omeškania ho činí nejasným a neurčitým. Po zhodnotení právneho úkonu popretia pohľadávky zo strany správcu, ako aj popierajúceho veriteľa, dospel odvolací súd k záveru, že v danom prípade nie je možné definovať tzv. nepopretý rozsah pohľadávky. Odvolací súd zdôraznil, že úlohou incidenčného konania nie je opätovné preskúmanie pohľadávky súdom, pretože to je úlohou správcu. Súd nemôže vlastnou iniciatívou nahrádzať dôkaznú iniciatívu účastníka incidenčného konania, ktoré je sporovým konaním, nakoľko by takýmto postupom porušil princíp rovnosti účastníkov sporového konania.

20. Odvolací súd vyhodnotil ako správny postup súdu prvej inštancie keď uviedol, že suma pohľadávky prihlásenej do konkurzu na majetok úpadcu je sporná. Predložené dôkazy veriteľom úpadcu majú preukazovať ním tvrdené skutočnosti, prihláška musí byť právne perfektná a má odôvodňovať prihlásenú výšku pohľadávky. Z dokladov tvoriacich obsah spisu je zrejماً absencia listín preukazujúcich výšku prihlásenej pohľadávky, pričom výška nevyplýva ani z príloh, ktoré sú súčasťou prihlášky. Žalobca vo svojej prihláške uviedol, že prihlasovaná istina je vo výške 3 216 243,78 eura, túto sumu však nepodložil dôkazmi. Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že k prihláške nebola priložená taká príloha, ktorá by jasne preukazovala, že v zostávajúcej časti pohľadávky - ktorá nebola uspokojená v rámci reštrukturalizácie - zostáva táto pohľadávka uspokojiteľná. Podľa odvolacieho súdu dôvody uvedené žalobcom v odvolaní nie sú spôsobilé spochybníť závery súdu prvej inštancie tak, ako ich uviedol v rozhodnutí. K poukazu žalobcu na tabuľku evidovanú na strane č. 149 reštrukturalizačného plánu a údajom z nej vyplývajúcim odvolací súd uviedol, v zhode s názorom žalovaného 1/, že tabuľka predstavuje súhrn jednotlivých súm, čo však nemožno považovať za dôkaz preukazujúci výšku prihlásenej pohľadávky.

21. Odvolací súd poukázal na ustálenú súdnu prax, podľa ktorej úlohou incidenčného konania je rozhodnúť o tom, či popierací prejav správcu/veriteľa vylučuje pohľadávku z uspokojenia v konkurze tak, ako bola prihlásená. Je predovšetkým úlohou správcu, nie súdu konajúceho v incidenčnom konaní, preskúmať prihlásené pohľadávky a podľa svojich zistení ich poprieť alebo nie, pričom nedostatok popretia má za následok ich uznanie a tým aj účasť na uspokojovaní v konkurze. Účelom incidenčného

konania je rozhodnúť o tom, či popierací prejav správcu obstoja alebo nie, teda či dôvody obsiahnuté v popieracom prejave správcu zodpovedajú skutočnosti a vylučujú pohľadávku z uspokojenia v konkurze tak, ako bola prihlásená. Účelom incidenčného konania nie je úplné zisťovanie právneho dôvodu, výšky alebo poradia popretej pohľadávky z hľadiska hmotného práva, ale prieskum (zisťovanie) vykonávaný súdom sa limituje len na rozsah a dôvody popretia pohľadávky uvedené správcom. Dokazovanie (zisťovanie skutkového stavu) sa v tomto type sporového konania obmedzuje len na skúmanie tých právnych dôvodov a rozsahu, z akých (resp. v akom) pohľadávku poprel správca, či veriteľ. V konaní o určenie pravosti, výšky a poradia pohľadávky, súd nie je oprávnený „novokonštruovať“ dôvody popretia (t. j. vyhľadávať nové dôvody odôvodňujúce popretie pohľadávky), ale skúma len to, či dôvody popretia definované správcom sú opodstatnené a právne relevantné. Súd pri skúmaní dôvodnosti popretia vychádza výlučne len zo znenia popretia správcu. Týmto rozsahom je určený a ohraničený rámec incidenčného konania.

22. Popretie pohľadávky žalobcu zo strany správcu ako aj popierajúceho veriteľa v prejednávanej veci je logickým a právne obhájitelným výsledkom preskúmania prihlášky žalobcu. Žalobca bol v súlade s § 32 ods. 1 ZKR povinný doložiť k prihláške pohľadávky také prílohy, ktoré by bez pochybností preukázali ním tvrdené skutočnosti.

23. K námietke žalobcu, že súd zamietol jeho návrh na doplnenie dokazovania spočívajúci v zabezpečení úplného znenia reštrukturalizačného plánu z konania vedeného na Okresnom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 2R/10/2009 odvolací súd uviedol, že súd prvej inštancie postupoval správne, ak návrhu žalobcu nevyhovel, pretože závery z doplneného dokazovania by neboli spôsobilé zmeniť záver o dôvodnosti popretia pohľadávky. Odvolací súd sa stotožnil s argumentáciou žalovaného 1/ keď uviedol, že žalobcovi nič nebránilo zaobstarať si reštrukturalizačný plán a predložiť ho ako prílohu prihlášky. Nie bez významu je skutočnosť, že žalobca v odvolacom konaní neuviedol a ani nepreukázal skutočnosti, pre ktoré by v rozhodnom čase nebolo možné z jeho strany reštrukturalizačný posudok zaobstarať. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd nepovažoval odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) a e) CSP za naplnený.

24. Žalobca tiež namietal nesprávne právne posúdenie veci, ktoré videl v činnosti súdu prvej inštancie, ktorý sa dôkladnejšie nezaoberal splnením podmienok podľa § 32 ods. 1 a 5 ZKR. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP je v praxi vykladaný tak, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení súd vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. Omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil právny predpis iný, než ktorý použiť mal, alebo ak síce použil správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na prejednávaný spor. Odvolací súd v prieskumnom konaní nezistil pochybenia súdu, ktoré by naplnili tento odvolací dôvod.

25. Záverom odvolací súd skonštatoval, že súčasťou žalobcovej prihlášky neboli také doklady, ktoré by preukazovali výšku ním prihlásenej pohľadávky, pričom tento nedostatok nie je možné odstrániť v rámci incidenčného ani odvolacieho konania.

26. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP a keďže v odvolacom konaní boli plne úspešní žalovaní 1/ a 2/, odvolací súd im priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

27. Žalobca (ďalej aj „dovolateľ“) podal proti rozsudku odvolacieho súdu dovolanie, a to proti výroku II, ktorým odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie, v znení opravného uznesenia, o zamietnutí žaloby žalobcu a proti súvisiacemu výroku III., ktorým odvolací súd priznal žalovaným 1/ a 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Prípustnosť dovolania žalobca vyvodzuje jednak z § 420 písm. f) CSP a zároveň z § 421 ods. 1 písm. a) CSP. Žalobca v dovolaní žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) napadnutý rozsudok odvolacieho súdu a zároveň rozsudok súdu prvej inštancie zrušil, vec vrátil prvoinstančnému súdu na ďalšie konanie a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100 %.

28. K naplneniu dovolacieho dôvodu podľa § 420 písm. f) CSP podľa dovolateľa došlo tým, že súd mu nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces. Podľa dovolateľa je zrejmé, že odvolací súd sa primárne stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že prihláška žalobcu s prílohami dostatočne a jednoznačne nepreukazuje výšku prihlásenej pohľadávky. Prvoinštančný aj odvolací súd považovali za jediný právne relevantný dôvod popretia žalobcom prihlásenej pohľadávky do konkurzu úpadcu PLUS JOIN COMPANYY, s.r.o. „nepreukázanie výšky pohľadávky“, ktorý bol obsahom popieracieho prejavu žalovaného 1/ a žalovaného 2/, pričom podľa odôvodnenia ich rozhodnutí tento dôvod obстоjí. Žalobca tieto závery súdov rozporuje ako vecne nesprávne keďže nemajú oporu v zistenom skutkovom stave, pričom namieta prílišný formalizmus, ktorým súdy svoje konanie zaťažili, keď odmietli vykonanie dôkazu pripojením Reštrukturalizačného plánu pôvodného dlžníka - KOVOD RECYCLING, s.r.o. sp. zn. 2R/10/2009, na ktorý žalobca poukazoval a ktorý bol v relevantnom rozsahu aj prílohou podanej prihlášky pohľadávky žalobcu do konkurzu úpadcu sp. zn. 27K/3/2019 a ktorého predložené časti jasne a bez pochybností podporovali a potvrdzovali výšku pohľadávky prihlásenú žalobcom.

29. Dovolateľ namieta nesprávne skutkovo - právne posúdenie prihlášky a jej príloh, v čoho dôsledku súd dospel k chybnému záveru o nepreukázaní výšky pohľadávky a následne v tejto súvislosti došlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces tým, že súd nepripustil vykonanie dôkazu pripojením reštrukturalizačného plánu, ktorý nie len žalobca navrhol vykonať už v žalobe, ale aj žalovaný 1/ vo svojom vyjadrení. Z prihlášky zo 14. augusta 2020 je evidentné, že si žalobca uplatnil v konkurze úpadcu PLUS JOIN COMPANYY, s.r.o., sp. zn. 27K/3/2019 zabezpečenú pohľadávku v celkovej výške 3 563 057,65 eura, ktorá pozostáva z prihlásenej istiny 3 216 243,78 eura a príslušenstva vo výške 346 813,87 eura. Súdy považovali za nesporné, že si Recyklačný fond ako právny predchodca žalobcu prihláškou z 9. februára 2010 v rámci reštrukturalizačného konania sp. zn. 2R/10/2009 povoleného voči dlžníkovi KOVOD RECYCLING, s.r.o. prihlásil pohľadávku vo výške 3 500 000 eur (istina) a 46 085,19 eura (úroky) a 867,62 eura (úroky z omeškania), t. j. celkovo 3 546 952,81 eura, ktorá bola v celom rozsahu zistená. Prihláška Recyklačného fondu do reštrukturalizačného konania sp. zn. 2R/10/2009 bola zároveň aj prílohou prihlášky žalobcu do konkurzu úpadcu sp. zn. 27K/3/2019. Súdy rovnako považovali za nesporné, že žalobcovi, resp. Recyklačnému fondu ako právnenému predchodcovi žalobcu bolo na základe žalobcom k prihláške priložených častí Reštrukturalizačného plánu vyplatené čiastočné plnenie vo výške 283 756,22 eura. Uvedené rovnako vyplývalo aj z prihlášky žalobcu do konkurzu úpadcu PLUS JOIN COMPANYY, s.r.o. sp. zn. 27K/3/2019. Po odpočítaní sumy vyplatenej Recyklačnému fondu vo výške 283 756,22 eura z reštrukturalizácie sp. zn. 2R/10/2009 od sumy istiny 3 500 000 eur (prihlásenej Recyklačným fondom do reštrukturalizácie KOVOD RECYCLING, s.r.o. sp. zn. 2R/10/2009 a zistenej v plnej výške) vychádza zostávajúca suma istiny 3 216 243,78 eura, t. j. suma istiny, ktorú si žalobca prihlásil prihláškou do konkurzu úpadcu PLUS JOIN COMPANYY, s.r.o. sp. zn. 27K/3/2019 (ktorý bol záložcom, zabezpečujúcim záväzky spoločnosti KOVOD RECYCLING, s.r.o.).

30. Dovolateľ namietal, že hoci súdy považovali za nesporné prihlásenie pohľadávky žalobcom vo výške istiny 3 500 000 eur do reštrukturalizačného konania sp. zn. 2R/10/2009 a rovnako považovali za nesporné vyplatenie čiastočného plnenia žalobcovi vo výške 283 756,22 eura podľa Reštrukturalizačného plánu po skončení reštrukturalizačného konania sp. zn. 2R/10/2009, sumu istiny 3 216 243,78 eura, t. j. rozdiel medzi týmito dvoma istinami (3 500 000 eur - 283 756,22 eura = 3 216 243,78 eura) uplatnený prihláškou v rámci konkurzu úpadcu PLUS JOIN COMPANYY, s.r.o. sp. zn. 27K/3/2019 považovali za údajne sporný a pohľadávku „nepreukázanú čo do výšky“. Podľa žalobcu skutočnosti, na základe ktorých bolo možné ustáliť výšku prihlásenej pohľadávky v konkurze úpadcu PLUS JOIN COMPANYY, s.r.o. sp. zn. 27K/3/2019 preukázateľne vyplývajú jednak z popisu právneho dôvodu vzniku pohľadávky, uvedeným v prihláške a rovnako tak z jednotlivých príloh prihlášky (najmä Zmluvy o poskytnutí prostriedkov Recyklačného fondu formou úveru č. 1029/09/10, Prihlášky pohľadávky z 9. februára 2010 do reštrukturalizácie sp. zn. 2R/10/2009, relevantných častí Reštrukturalizačného plánu a Zmluvy o zriadení záložného práva zo 14. júla 2009.

31. Z Prihlášky a k nej pripojených príloh, ako aj z ustanovenia § 155 ods. 4 ZKR (v znení účinnom v

čase reštrukturalizačného konania sp. zn. 2R/10/2009) jednoznačne vyplýva, že zostávajúca časť pôvodnej pohľadávky žalobcu v rozsahu v akom táto nebola uspokojená v reštrukturalizačnom konaní pôvodného dlžníka - KOVOD RECYCLING, s.r.o., zostala uspokojiteľná realizáciou záložného práva k nehnuteľnostiam záložcu PLUS JOIN COMPANY, s.r.o. (pretým SCRAPPET, s.r.o.) podľa záložnej zmluvy zo 14. júla 2009, ktoré sú v súčasnosti vo vlastníctve úpadcu PLUS JOIN COMPANY, s.r.o. Uvedené skutočnosti vyplývajú aj z predložených relevantných častí Reštrukturalizačného plánu schváleného v reštrukturalizačnom konaní pôvodného dlžníka - KOVOD RECYCLING, s.r.o.

32. Dovolateľ poukázal na to, že z čl. IV. bod 6.1 Reštrukturalizačného plánu označeného ako „Spôsob platenia pohľadávok zaradených do plánu“ (str. 192 Reštrukturalizačného plánu) vyplýva že Dlžník sa zaväzuje zaplatiť všetky peňažné pohľadávky veriteľov zaradené do Závaznej časti Plánu v ich vymáhateľnej výške určenej podľa ustanovení Závaznej časti Plánu, t. j. po zohľadnení nevymáhateľnosti všetkých Závaznou časťou plánu určených častí všetkých Závaznou časťou plánu určených peňažných pohľadávok voči Dlžníkovi najneskôr v lehote splatnosti určenej podľa článku III. bodu 3.1 a článku IV. bodu 4.3 Závaznej časti Plánu, resp. lehote ich plnenia určenej podľa článku V. bodu 5.1 Závaznej časti plánu. Výšku plnenia Dlžníka a/alebo preberajúcej osoby pripadajúcu podľa ustanovení Závaznej časti Plánu na jednotlivé pohľadávky účastníkov tohto Plánu voči Dlžníkovi aj čas ich plnenia zobrazuje nasledovná tabuľka. Podľa dovolateľa ide o tabuľku na str. 192 až 195 Reštrukturalizačného plánu, z ktorej je na str. 195 (predposledný riadok) evidentné, že Recyklačnému fondu mala byť z celkovo prihlásenej a zistenej pohľadávky 3 546 952,81 eura vyplatená suma 283 756,22 eura do 150 dní odo dňa účinnosti plánu podľa § 155 ods. 1 ZKR, čo sa aj stalo a čo žalobca sám potvrdil a súd mal túto skutočnosť za preukázanú. V nadväznosti na to je potom zrejmé, že zostávajúca časť pohľadávky predstavovala sumu 3 263 196,81 eura (istina 3 216 243,78 EUR, úroky 46 085,19 eura, úroky z omeškania 867,62 eura) tak, ako sa aj uvádza v tabuľke na str. 149 Reštrukturalizačného plánu. Ak by aj existovala pochybnosť ohľadom výšky pohľadávky a právneho dôvodu jej vzniku, mal správca zákonnú povinnosť vykonať aj vlastné šetrenie, ktoré síce vykonával, ale iba v neprospech žalobcu. Uvedené bolo možné v rámci súdneho konania potvrdiť pripojením kompletného Reštrukturalizačného plánu z konania sp. zn. 2R/10/2009 vedeného pred Okresným súdom Banská Bystrica, čo žalobca v žalobe, aj na pojednávaní 16. marca 2023 navrhol. Keďže žalobca nevedel pre krátkosť času na prihlásenie zabezpečenej pohľadávky do konkurzu úpadcu predložiť kompletný Reštrukturalizačný plán k prihláske, predložil jeho relevantné časti, ktorými disponoval a ktoré preukazovali ním prihlásenú pohľadávku, čím si splnil svoju dôkaznú povinnosť preukázať ním prihlásenú pohľadávku a jej výšku.

33. Žalobca v tejto súvislosti poukázal aj na čl. IV bod 4.3 Zmluvy o predaji podniku, ktorá je neoddeliteľnou súčasťou uvedeného Reštrukturalizačného plánu, z ktorého vyplýva (a bola žalobcom predložená spolu s prihláškou), že kupujúci KOVOD, a.s. touto zmluvou preberá aj záväzky predávajúceho KOVOD RECYCLING, s.r.o., ktoré sa potvrdením reštrukturalizačného plánu stávajú v zmysle § 155 ods. 2 ZKR a/alebo § 124 ods. 5 ZKR a/alebo podľa Reštrukturalizačného plánu voči predávajúcemu nevymáhateľné. Aj v zmysle čl. IV bod 4.1.23 Závaznej časti Reštrukturalizačného plánu sa potom táto pohľadávka žalobcu (resp. v tom čase ešte pôvodného veriteľa) považovala za nevymáhateľnú (od predávajúceho KOVOD RECYCLING, s.r.o.) v rozsahu 3 263 196,59 eura (suma istiny 3 216 243,78 eura, úroky 46 085,19 eura, úroky z omeškania 867,62 eura). Je tak zrejmé, že v tomto nevymáhateľnom rozsahu voči KOVOD RECYCLING, s.r.o. prešiel záväzok korešpondujúci s pohľadávkou žalobcu na kupujúceho, t. j. na spoločnosť KOVOD, a.s. Na preukázanie týchto tvrdení žalobca navrhol zabezpečiť do súdneho konania aj úplné znenie Reštrukturalizačného plánu z konania sp. zn. 2R/10/2009 vedeného pred Okresným súdom Banská Bystrica a hoci žalobca tento dôkaz riadne označil a navrhol, súd ho nevykonával, čím mu znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces v zmysle § 420 písm. f) CSP.

34. Podľa dovolateľa žalovaný 1/ musel preukázateľne vedieť, aj z vlastného účtovníctva úpadcu, že voči nemu eviduje žalobca zabezpečenú pohľadávku, aj to, aká je jej výška. Táto suma tiež vyplýva zo Zmluvy o poskytnutí prostriedkov Recyklačného fondu formou úveru č. 1029/09/10 (príloha č. 1 prihlášky) a zo Zmluvy o zriadení záložného práva zo 14. júla 2009 (príloha č. 4 prihlášky). Výška pohľadávky bola minimálne v rozsahu 3 263 196,59 eura žalobcom preukázaná na základe priložených relevantných častí Reštrukturalizačného plánu (príloha č. 3 prihlášky), a teda podľa § 155 ods. 4 ZKR

vymáhateľná z majetku úpadcu. Zároveň v zmysle ZKR správca vykoná aj vlastné šetrenie s cieľom nestranne zistiť stav a dôvody spornosti prihlásenej pohľadávky, pričom ak by správca žalovaného 1/ vykonával vlastné šetrenia s odbornou starostlivosťou, tak by záložné právo v prospech žalobcu zistil z účtovníctva úpadcu.

35. Nakoľko žalobca nemal v čase podávania prihlášky do konkurzu voči úpadcovi PLUS JOIN COMPANY, s.r.o., resp. v čase podania incidenčnej žaloby k dispozícii kompletný Reštrukturalizačný plán, tak na preukázanie tvrdení a svojej pohľadávky predložil aspoň jeho relevantné časti, ktorými disponoval a z ktorých vyplývalo, že uplatnená pohľadávka 3 563 057,65 eura (istina 3 216 243,78 eura a úrok z omeškania 346 813,87 eura) je dôvodná. Nad rámec predložených relevantných častí Reštrukturalizačného plánu žalobca riadne označil dôkaz, ktorý navrhol vykonať (reštrukturalizačný spis, konkrétne Reštrukturalizačný plán sp. zn. 2R/10/2009 v jeho záverečnej, veriteľmi schválenej a súdom potvrdennej podobe). Navyše sám prvostupňový súd pripustil, že pripojením reštrukturalizačného spisu KOVOD RECYCLING, s.r.o. vedeného Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. 2R/10/2009 by sa zrejme potvrdili žalobcom tvrdené skutočnosti o výške pohľadávky. Žalobca je názoru, že za daného skutkového stavu, keď súčasťou prihlášky do konkurzu úpadcu boli relevantné časti Reštrukturalizačného plánu, bolo povinnosťou súdu pripustiť dôkazy na preukázanie tvrdení žalobcu o výške prihlásenej pohľadávky žalobcu, ktoré boli v konaní riadne navrhnuté. Postup súdu, ktorým formalisticky a predčasne posúdil, či popierací prejav správcu/veriteľa obстоjí alebo nie, teda či dôvody obsiahnuté v popieracom prejave správcu/veriteľa zodpovedajú skutočnosti a vylučujú pohľadávku z uspokojenia v konkurze, je v rozpore s povinnosťou súdu interpretovať právne normy s prihliadnutím na ich obsah a zmysel a spravodlivú ochranu práv sporových strán (rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 1Cdo/48/2010).

36. K prípustnosti dovolania a naplneniu dovolacieho dôvodu podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP žalobca uviedol, že napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu sa potvrdilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, pričom rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu tým, že nezohľadnil zákonné podmienky neúčinnosti popretia pohľadávky zo strany žalovaného 1/ a žalovaného 2/, keďže popieracie prejavy neobsahovali zákonom stanovené náležitosti a z toho dôvodu je na jednotlivé popretia potrebné hľadieť ako na neúčinné (v tejto súvislosti poukázal na uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 3Obdo/70/2016 z 30. januára 2017).

37. Podľa žalobcu súd v rámci posudzovania dôvodnosti popretia pohľadávky vec nesprávne právne posúdil, keď sa dôslednejšie nezaoberal splnením zákonných podmienok ustanovených v § 32 ods. 1 a ods. 5 ZKR, ktoré žalobca pri popieracích prejavoch žalovaného 1/ a žalovaného 2/ namietal (t. j. neodôvodnenie popieracieho prejavu a neuvedenie výšky popretia pohľadávky) a ktoré podľa žalobcu neboli ani v jednom prípade naplnené, čím sa oba súdy zároveň odklonili od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. Žalovaný 1/ v Oznámení o popretí pohľadávky z 23. septembra 2020 uviedol len, že správca je toho názoru, že v prihláške nie je dokázaná výška pohľadávky a rovnako ani zabezpečenie pohľadávky“. Ohľadom dôvodov popretia žalobca poukázal na to, že hoci žalovaný 1/ poprel prihlásenú pohľadávku žalobcu skoro vo všetkých zákonom prípustných smeroch (s výnimkou poradia), a teda čo do právneho dôvodu, vymáhateľnosti, výšky, zabezpečenia zabezpečovacím právom a poradia zabezpečenia zabezpečovacím právom, žalovaný 1/ vo vzťahu k popretiu právneho dôvodu, vymáhateľnosti a výšky prihlásenej pohľadávky neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali jej popretie v tomto rozsahu a ani výšku v ktorej pohľadávku popiera. Je evidentné, že žalovaný 1/ v popieracom prejave z 23. septembra 2020 neuviedol žiadne skutočnosti, čo odporuje zákonnej požiadavke zdôvodnenia popretia podľa § 32 ods. 5 ZKR. Vo vzťahu k popretiu jej výšky žalovaný 1/ tvrdil, že v prihláške nie je dokázaná výška pohľadávky, pričom toto tvrdenie nijako bližšie nekonkretizoval ani nezdôvodnil. Žalovaný 1/ navyše v rozpore s § 32 ods. 5 ZKR vôbec neuviedol údaj o sume, ktorú popiera, čo má s poukazom na predmetné zákonné ustanovenie za následok neúčinnosť popretia.

38. Žalobca je názoru, že vyššie uvedené má s poukazom na ustanovenie § 32 ods. 5 ZKR za následok neúčinnosť popretia, pričom uvedený popierací prejav žalovaného 1/ je v rozpore aj s judikatúrou

najvyššieho súdu, podľa ktorej za postup konkurzného správcu s odbornou starostlivosťou pri preskúmaní a popieraní prihlásenej pohľadávky je možné považovať iba taký postup, kedy správca v popieracom prejave uvedie všetky právne relevantné dôvody, pre ktoré spochybňuje dôvodnosť, opodstatnenosť alebo samotnú existenciu prihlásenej pohľadávky. Uvedené skutočnosti v popieracom prejave správcu vo vzťahu k výške a právnomu dôvodu pohľadávky absentujú, v dôsledku čoho bolo potrebné na takéto popretie žalovaného 1/ nahliadať ako na neúčinné. Popierací prejav žalovaného 1/ je tak v rozpore so zákonnou požiadavkou na jeho riadne odôvodnenie a rozsudok odvolacieho súdu, ktorý uvedené nezohľadnil je potom v rozpore s judikatúrou najvyššieho súdu.

39. Žalovaný 2/ v popretí pohľadávky veriteľom z 22. septembra 2020 uviedol, že popretý veriteľ nepreukázal v rámci príloh prihlášky pohľadávky všetky v nej tvrdené skutočnosti. K predmetnej prihláške nebola priložená príloha, ktorá preukazuje skutočnosti týkajúce sa reštrukturalizačného plánu pôvodného dlžníka KOVOD RECYCLING, s.r.o. - právneho predchodcu spoločnosti KOVOD, a.s., IČO: 36 052 957 (obligačného dlžníka) vrátane preukázania tvrdení, že v zostávajúcej časti pohľadávky (ktorá nebola uspokojená v rámci reštrukturalizácie pôvodného dlžníka KOVOD RECYCLING, s.r.o.) zostáva táto pohľadávka uspokojiteľná realizáciou záložného práva k nehnuteľnosti (podľa záložnej zmluvy zo 14. júla 2009) - v súčasnosti vo vlastníctve úpadcu. V nadväznosti na to dovolateľ argumentoval, že priamo zo zákona vyplýva, že reštrukturalizačným plánom nie je dotknuté právo veriteľov domáhať sa uspokojenia ich pôvodných zabezpečených pohľadávok z majetku tretích osôb. Podľa dovolateľa neobstojí tvrdenie žalovaného 2/ o tom, že žalobca mal preukázať, že v zostávajúcej časti pohľadávky (ktorá nebola uspokojená v rámci reštrukturalizácie pôvodného dlžníka KOVOD RECYCLING, s.r.o.) zostáva táto pohľadávka uspokojiteľná realizáciou záložného práva k nehnuteľnosti podľa záložnej zmluvy zo 14. júla 2009 (v súčasnosti vo vlastníctve úpadcu), keďže uvedené vyplýva priamo zo zákona (§ 155 ods. 4 ZKR v znení účinnom v čase reštrukturalizačného konania 2R/10/2009).

40. Dovolateľ namietal, že v popieracom prejave žalovaného 2/ nie je uvedená suma, t. j. nie je zadefinovaná výška v ktorej žalovaný 2/ prihlásenú pohľadávku poprel. Žalovaný 2/ v rozpore s § 32 ods. 5 ZKR neuviedol údaj o sume, ktorú popiera, čo má podľa tohto ustanovenia priamo za následok neúčinnosť popretia. Podľa dovolateľa na rozpor popieracieho prejavu žalovaného 2/ so zákonom, a teda na neúčinnosť popretia mali sudy prihliadať „ex offio“. Žalobca uviedol, že z jeho prihlášky a k nej pripojených príloh jednoznačne vyplýva, že zostávajúca časť pôvodnej pohľadávky žalobcu v rozsahu v akom táto nebola uspokojená plnením pôvodného dlžníka - KOVOD RECYCLING, s.r.o., zostala uspokojiteľná realizáciou záložného práva k nehnuteľnostiam, ktoré sú v súčasnosti vo vlastníctve úpadcu. Uvedené vyplýva zo Zmluvy o poskytnutí prostriedkov Recyklačného fondu formou úveru č. 1029/09/10, Zmluvy o zriadení záložného práva zo 14. júla 2009 a z Reštrukturalizačného plánu schváleného v reštrukturalizačnom konaní pôvodného dlžníka - KOVOD RECYCLING, s.r.o.

41. Bezvýznamnou z pohľadu žalobcu nie je ani skutočnosť, že ak mal žalovaný 1/ alebo 2/ pochybnosti o výške pohľadávky, z predložených dokladov vyplývalo, že táto sa pohybuje minimálne od 3 216 243,78 eura (istina) a viac. Predložením častí Reštrukturalizačného plánu potvrdeného v reštrukturalizačnom konaní sp. zn. 2R/10/2009 bola pohľadávka žalobcu preukázaná ako zistená v reštrukturalizácii vo výške 3 546 952,81 eura. Voči KOVOD RECYCLING, s.r.o. bola ako nevyhmáateľná určená suma 3 263 196,81 eura (suma istiny 3 216 243,78 eura, úroky 46 085,19 eura, úroky z omeškania 867,62 eura). Uvedenú sumu (prípadne aj celú pôvodnú pohľadávku, ak by ju neplnil KOVOD RECYCLING, s.r.o.) si mohol žalobca v zmysle zákona vymáhať a uplatniť voči záložcovi PLUS JOIN COMPANY, s.r.o. z titulu záložnej zmluvy a uspokojiť sa zo založeného majetku. Žalobca priznal čiastočné zaplatenie zistenej pohľadávky zo strany KOVOD RECYCLING, s.r.o. a uviedol zostávajúci zvyšok istiny pohľadávky, ktorý po čiastočnom plnení vo výške 283 756,22 eura zostal ešte neuspokojený (t. j. 3 216 243,78 eura). Preto popretie minimálne v časti istiny 3 216 243,78 eura, ktorá je nižšia ako celková zistená a nesporná suma 3 546 952,81 eur zistená v reštrukturalizačnom konaní sp. zn. 2R/10/2009, nemohlo byť dôvodné. Žalovaný 1/ a 2/ mohli poprieť výšku pohľadávky v sume presahujúcej sumu istiny 3 216 243,78 eura, ale nie do výšky tejto sumy, ktorá je nižšia ako suma zistená v reštrukturalizácii a uznaná a potvrdená Reštrukturalizačným plánom. Pokiaľ ide o výšku uplatneného úroku 346 813,87 eura, tak žalobca postupoval pri vyčíslení rovnako ako pri prihláške

pohľadávky do reštrukturalizácie úpadcu KOVOD RECYKLING, s.r.o. sp. zn. 2R/10/2009 a rovnako vychádzal Čl. V. Zmluvy o poskytnutí prostriedkov Recyklačného fondu formou úveru č. 1029/09/10 z 3. júla 2009, t. j. úročený vo výške 12 mesačného EURIBOR-u zvýšeného o 3,741 % s tým, že relevantnou bude hodnota EURIBOR-u platná v deň uzavretia Zmluvy o úvere, splatný mesačne vždy do 5. dňa kalendárneho mesiaca po ich uvoľnení, pričom hodnota EURIBOR-u platná k 3. júlu 2009 bola vo výške 1,468. Žalovaný 1/ ani 2/ vo svojich popieracích prejavoch výšku, spôsob výpočtu, ani právny dôvod uplatneného úroku 346 813,87 eura nespochybnili, a preto nemohlo byť popretie v tejto časti účinné, keďže nespĺňa podmienky podľa § 32 ods. 5 ZKR.

42. Dovolateľ argumentoval, že z popieracích prejavov žalovaného 1/ a 2/ vyplýva, že preverovali u konkurzného správcu spoločnosti KOVOD, a.s., či bola pohľadávka žalobcu uplatnená v konkurze KOVOD, a.s. sp. zn. 2K/12/2015, pričom popretie pohľadávky odôvodňovali jej údajným zánikom zo zákona podľa 28 ods. 4 ZKR, a teda pre neuplatnenie v konkurze úpadcu KOVOD, a.s. mala údajne zaniknúť a nemohla tak byť uplatnená v konkurze úpadcu PLUS JOIN COMPANY, s.r.o. ako záložného veriteľa z titulu Zmluvy o zriadení záložného práva zo 14. júla 2009. Žalovaný 1/ tak podľa žalobcu nekonal s odbornou starostlivosťou, keď si pri posudzovaní výšky pohľadávky sám nezabezpečil Reštrukturalizačný plán sp. zn. 2R/10/2009 z reštrukturalizačného konania spoločnosti KOVOD RECYKLING, s.r.o., čím porušil § 32 ods. 1 ZKR. Naopak, dôvody preukazujúce zánik pohľadávky podľa § 28 ods. 4 ZKR iniciatívne preveroval u konkurzného správcu KOVOD, a.s., o čom svedčí aj Odpoveď na žiadosť z 22. septembra 2020 od konkurzného správcu spoločnosti KOVOD, a.s., ktorá bola prílohou Oznámenia o popretí pohľadávky žalovaného 1/ z 23. septembra 2020. Po preštudovaní Reštrukturalizačného plánu by žalovaný 1/ nemohol dospieť k záveru, že pohľadávka je nepreukázaná a túto poprieť. Nemožno považovať za postup v súlade s odbornou starostlivosťou ak správca úpadcu vykonával vlastné šetrenia selektívne a preveroval iba skutočnosti v neprospech žalobcu, ale Reštrukturalizačný posudok ignoroval a v tejto súvislosti postupoval formalisticky. Žalobca namietal, že popretia žalovaného 1/ a 2/ nemali z hľadiska rozhodnutí súdov oboch inštancií obstať, keďže prijatými závermi sa konajúce súdy odchyľili od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, menovite napr. uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 4Obdo/2/2020 z 30. novembra 2020. Zo záverov prijatých najvyšším súdom v tomto rozhodnutí je zrejmé, že správca je pri popretí povinný vyjadriť aj dôvod a rozsah popretia pohľadávky, pričom obmedzenie popretia len na určitý dôvod alebo rozsah znamená právnu fikciu uznania pohľadávky v nepopretom rozsahu podľa § 32 ods. 3 a 4 ZKR. Je úlohou správcu, nie súdu konajúceho v incidenčnom konaní preskúmať prihlásené pohľadávky a podľa svojich zistení ich poprieť alebo nie, pričom nedostatok popretia pohľadávky má za následok jej uznanie a tým aj účasť na uspokojovaní v konkurze podľa § 32 ods. 4 piata veta a § 95 ods. 1 ZKR (nález sp. zn. II. ÚS 409/2013 z 11. septembra 2014).

43. Spolu s dovolaním podal žalobca aj návrh na odloženie vykonateľnosti napadnutého rozsudku odvolacieho súdu, a to až do rozhodnutia najvyššieho súdu o podanom dovolaní. Dôvodom hodným osobitného zreteľa je podľa dovolateľa skutočnosť, že pohľadávka prihlásená do konkurzu úpadcu je zabezpečená záložným právom k nehnuteľnostiam záložcu PLUS JOIN COMPANY, s.r.o. (predtým SCRAPPET, s.r.o.) podľa Záložnej zmluvy zo 17. júla 2009, ktoré sú v súčasnosti vo vlastníctve úpadcu PLUS JOIN COMPANY, s.r.o. Predmetom zabezpečovacieho práva sú nehnuteľnosti evidované v katastri nehnuteľností vedenom Okresným úradom J. - katastrálny odbor pre okres J., obec J., katastrálne územie J. na LV č. XXXX ako: a/ Pozemok - parc. X. O. č. XXXX/XX zastavaná plocha a nádvorie o výmere 8368 m² a b/ Stavba - Skladovacia hala súp. č. XXXXX, postavená na parc. X. O. č. XXXX/XX. Ak nedôjde k odkladu vykonateľnosti napadnutého rozsudku, správca úpadcu môže pristúpiť k speňažovaniu predmetu záložného práva, t. j. majetku, ktorý zabezpečuje pohľadávku žalobcu a rozdeleniu výťažku bez ohľadu na práva žalobcu. Týmto postupom môže dôjsť k vzniku škôd na majetku žalobcu za situácie, kedy existujú dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku odvolacieho súdu.

44. Žalovaný 1/ k dovolaniu žalobcu uviedol, že rozsah napadnutého rozsudku odvolacieho súdu považuje za nezrozumiteľný. Má za to, že dovolanie nespĺňa Civilným sporovým poriadkom ustanovené podmienky prípustnosti, najmä nesplnenie dovolacích dôvodov, ktoré žalobca označil. K dovolaciemu dôvodu podľa § 420 písm. f) CSP žalovaný 1/ uviedol, že dovolací súd je viazaný skutkovým stavom

tak, ako ho zistil odvolací súd a sám dokazovanie nevykonáva, z čoho vyplýva, že skutkový stav veci zistený odvolacím súdom nepodlieha prieskumu v dovolacom konaní. Dovolací súd v dovolacom konaní nie je oprávnený preskúmať správnosť a úplnosť skutkových zistení, keďže nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy. V dovolacom konaní je dokazovanie vylúčené, a preto sa dovolaním nemožno domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi prvej a druhej inštancie a ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania. Podľa žalovaného 1/ žalobcom vymedzené odôvodnenie dovolacieho dôvodu podľa § 420 písm. f) CSP neobstojí, keďže žalobca rozporuje skutkové zistenia súdov nižšej inštancie o nepreukázaní výšky prihlásenej pohľadávky v rámci prihlášky do konkurzného konania úpadcu a namieta tak, že závery súdov nižšej inštancie nemajú oporu v skutkovom stave. Dovolací dôvod podľa § 420 písm. f) CSP v posudzovanom prípade žalovaný 1/ nepovažuje za naplnený z dôvodu, že argumentácia žalobcu je založená na tom, že konajúce súdy dospeli k nesprávnym skutkovým zisteniam. Žalobca v dovolaní poukazoval ako si mali konajúce súdy odvodzovať od iných skutočností a konaní, že výška ním prihlásenej pohľadávky sporná nebola, čo podľa žalovaného 1/ značí, že z prihlášky žalobcu výška ním uplatňovanej pohľadávky zrejme nebola. Zároveň poprel, že z § 155 ods. 4 ZKR (v znení účinnom v čase reštrukturalizačného konania) a prihlášky a jej príloh vyplýva, že zostávajúca časť pôvodnej pohľadávky žalobcu v rozsahu v akom nebola uspokojená v reštrukturalizačnom konaní pôvodného dlžníka zostala uspokojiteľná realizáciou záložného práva k nehnuteľnostiam záložcu.

45. K námietke žalobcu o odmietnutí vykonania ním označeného a navrhnutého dôkazu (reštrukturalizačného plánu) žalovaný 1/ uviedol, že odmietnutie vykonania dôkazu nezakladá dovolací dôvod podľa § 420 písm. f) CSP. Bolo procesným právom žalobcu v súlade s § 149 CSP navrhovať vykonanie dôkazov na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd však žiadnym spôsobom nezamedzil žalobcovi toto procesné právo realizovať. Žalobca svoje procesné právo navrhovať vykonanie dôkazov realizoval, avšak konajúce súdy s poukazom na predmet tohto sporového konania jeho návrhu nevyhoveli. Medzi procesné práva nepatrí právo sporovej strany sporu na to, aby súd akceptoval všetky jeho procesné návrhy alebo aby súd rozhodol v súlade s predstavami sporovej strany. Za nesprávny procesný postup súdu nemožno pokladať postup súdu, ktorým nevykoná navrhnuté dokazovanie alebo namietanie dovolateľa, že súd nesprávne zhodnotil skutkový stav (uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 1Cdo/66/2019 z 30. októbra 2019). Žalovaný 1/ poukázal na to, že tak konajúce súdy oboch inštancií ako predtým správca dospeli k správneému záveru, že výška pohľadávky v prihláške bola sporná a žalobca ju v prihláške nezdôvodnil a nepreukázal. Ak by výška pohľadávky bola preukázaná na základe prihlášky, žalobca by jej výšku nemusel preukazovať návrhom na vykonanie dôkazu pripojením Reštrukturalizačného plánu. Ohľadom údajnej nemožnosti žalobcu zabezpečiť Reštrukturalizačný plán pre krátkosť času žalovaný 1/ namietal, že základná prihlasovacia lehota v konkurznom konaní je 45 dní, a teda dostatočná na to, aby veritelia zdokladovali svoje pohľadávky, o to viac, že účastníkom Reštrukturalizačného plánu bol ako veriteľ i žalobca. Žalovaný 1/ je názoru, že dovolanie žalobcu týkajúce sa dovolacieho dôvodu vymedzeného § 420 písm. f) CSP spočíva v nespokojnosti žalobcu so skutkovými závermi konajúcich súdov, a preto dovolací dôvod podľa tohto ustanovenia nie je naplnený.

46. V nadväznosti na dovolací dôvod podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP žalovaný 1/ uviedol, že žalobca pri tomto dovolacom dôvode nesformuloval právnu otázku, v ktorej sa mal odvolací súd odkloniť od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. Žalobca v dovolaní namietal, že súd v rámci posudzovania dôvodnosti popretia pohľadávky vec nesprávne právne posúdil, keď sa dôslednejšie nezaoberal splnením zákonných podmienok ustanovených § 32 ods. 1 a ods. 5 ZKR, ktoré žalobca pri popieracích prejavoch žalovaného 1/ a 2/ namietal (t. j. neodôvodnenie popieracieho prejavu a neuvedenie výšky popretia pohľadávky) a ktoré podľa žalobcu neboli ani v jednom prípade naplnené, čím sa konajúce súdy zároveň odklonili od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. Toto tvrdenie žalobcu žalovaný 1/ poprel z dôvodu, že ani z rozsudku súdu prvej inštancie ani z rozsudku odvolacieho súdu nevyplýva, že by sa konajúce súdy splnením zákonných podmienok v popieracích prejavoch žalovaného 1/ a 2/ nezaoberali. Žalovaný 1/ namietal, že v dovolaní nie je splnená ani ďalšia podmienka pre naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP, ktorou je odklon od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. Žalobca síce v dovolaní poukázal na uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 3Obdo/70/2016 z 30. januára 2017 a sp. zn. 4Obdo/2/2020 z 30. novembra 2020, ale nie je

zrejme, v čom mal spočívať odklon odvolacieho súdu od rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, keďže odvolací súd v posudzovanej veci postupoval v intenciách týchto rozhodnutí a žiadnym spôsobom nevyvrátil ani neoponoval záverom uvedeným v citovaných rozhodnutiach dovolacieho súdu. Žalovaný 1/ sa vyjadril, že svoju povinnosť ako správca preskúmať prihlásené pohľadávky a v prípade ich popretia vyjadriť dôvod a rozsah popretia pohľadávky, splnil. Podľa žalovaného 1/ dovolanie žalobcu odvodzované z § 421 písm. a) CSP neobsahuje odôvodnenie dovolacieho dôvodu, t. j. formuláciu právnej otázky od ktorej malo závisieť rozhodnutie odvolacieho súdu, rovnako neobsahuje relevantnú judikatúru rozhodovacej praxe dovolacieho súdu od ktorej sa mal odvolací súd svojím rozhodnutím odkloniť. Záverom žalovaný 1/ navrhol, aby najvyšší súd dovolanie žalobcu s poukazom na § 447 písm. f) CSP odmietol, alternatívne, aby dovolanie žalobcu v zmysle § 448 CSP zamietol ako nedôvodné.

47. K návrhu na odklad vykonateľnosti žalovaný 1/ uviedol, že v posudzovanom prípade nie sú splnené podmienky na odklad vykonateľnosti jednak preto, že dovolanie je potrebné odmietnuť, ale aj preto, že návrh sa netýka rozhodnutia, ktorým by sa ukladala povinnosť plniť. Vzhľadom na to nie je splnená už prvá zákonná podmienka podľa § 444 ods. 1 CSP, ktorou je vykonateľnosť súdneho rozhodnutia. Podľa žalovaného 1/ nie je splnená ani druhá zákonná podmienka pre odklad vykonateľnosti, ktorou je existencia dôvodu hodného osobitného zreteľa. Skutočnosti uvedené žalobcom nezakladajú dôvod hodný osobitného zreteľa, pričom žalovaný 1/ poprel, že bez odkladu vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia by došlo k vzniku akýchkoľvek škôd žalobcovi. Preto žalovaný 1/ navrhol, aby odvolací súd návrhu žalobcu na odklad vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia nevyhovel.

48. Žalovaný 2/ k dovolaniu žalobcu uviedol, že sa stotožňuje s rozhodnutím súdu prvej inštancie aj rozhodnutím odvolacieho súdu a s dovolaním žalobcu nesúhlasí, pričom dovolací dôvod v zmysle § 420 písm. f) CSP neobstojí, keďže žalobca ho odôvodňuje svojím názorom na vykonané dôkazy a skutkové zistenia v rámci konaní na súdoch nižšej inštancie. Podľa žalobcu súd považoval za jediný relevantný dôvod popretia žalobcom prihlásenej pohľadávky do konkurzu úpadcu „nepreukázanie výšky pohľadávky“, ktorý bol obsahom popieracieho prejavu žalovaného 1/ a 2/ Na toto tvrdenie žalovaný 2. reagoval tak, že žalobcovi ako veriteľovi spoločnosti KOVOD RECYCLING, s.r.o. musel byť v prípade vyžiadania prístupný reštrukturalizačný plán zo strany správcu/dlžníka. Odôvodnenie podaného dovolania tým, že žalobca dôkaz (pozn. reštrukturalizačný spis) riadne označil a navrhol a súd tento dôkaz nevykonal, čím podľa názoru žalobcu súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, podľa žalovaného 2/ taktiež neobstojí. Žalovaný 2/ je toho názoru, že konajúce súdy dospeli k správne záveru, že úlohou súdu bolo iba vyhodnotiť, či správca alebo veriteľ prihlásenú pohľadávku popreli správne alebo nesprávne, keďže konanie o určení popretej pohľadávky vylučuje ďalšie rozsiahlejšie dokazovanie smerujúce k otázke zistenia výšky pohľadávky. Žalobca taktiež namietal prílišný formalizmus konajúcich súdov keď odmietli vykonanie dôkazu pripojením Reštrukturalizačného plánu, resp. celého spisu. Podľa názoru žalovaného 2/ však medzi procesné práva nepatrí právo na to, aby súd akceptoval všetky procesné návrhy sporovej strany resp. rozhodol podľa jej predstáv. Žalovaný 2/ sa vyjadril, že žalobca bol povinný preukázať právny dôvod vzniku a výšku pohľadávky, a to tak riadnym odôvodnením v rámci prihlášky pohľadávky v základnej prihlasovacej lehote, kedy došlo k prihláseniu pohľadávky, ako aj pripojenými prílohami, pričom mal možnosť si ako veriteľ zahrnúť do reštrukturalizačného plánu vyžiadať tento plán zo strany dlžníka či jeho správcu a priložiť ho k prihláške pohľadávky do konkurzného konania úpadcu. Následne pri popieraní pohľadávky disponoval žalovaný 1/ a 2/ informáciami a dokumentami, ktoré nie je možné v čase dopĺňať, a teda konajúci súd rozhodol správne, keď zamietol návrh žalobcu na doplnenie dokazovania.

49. V súvislosti s dovolacím dôvodom podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP žalovaný 2/ uviedol, že žalobca v podanom dovolaní nepreukázal, o vyriešenie akej právnej otázky sa v rámci rozhodovania odvolacieho súdu malo jednať, resp. neuviedol žiadne rozhodnutie dovolacieho súdu, od ktorého sa odvolací súd pri riešení právnej otázky, ktorá nie je ani formulovaná, odklonil. Žalobca síce v rámci podaného dovolania poukázal na rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3Obdo/70/2016 a sp. zn. 4Obdo/2/2020, avšak bližšie nezdôvodnil akým spôsobom sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. Žalobca v dovolaní vyjadril nespokojnosť s rozhodnutím konajúcich súdov, ale nijakým spôsobom

nepreukázal naplnenie dovolacích dôvodov. Žalobca v dovolaní namietal, že žalovaný 1/ ako správca nekonal s odbornou starostlivosťou, keď si pri posudzovaní výšky prihlásenej pohľadávky nezabezpečil Reštrukturalizačný plán dlžníka KOVOD RECYCLING, s.r.o., na čo žalovaný 2/ argumentoval, že uvedená povinnosť zaťažuje práve veriteľa uplatňujúceho si pohľadávku do konkurzného konania, aby preukázal tvrdenia, na ktoré sa odvoláva v prihláške. Rovnako súdy oboch inštancií v predmetnom konaní dospeli k záveru, že práve žalobca svoju pohľadávku v rámci prihlášky riadne neodôvodnil a nepreukázal. Záverom žalovaný 2/ skonštatoval, že nie je naplnený ani jeden z dovolacích dôvodov, na ktoré žalobca v podanom dovolaní odkazuje, a preto navrhol, aby dovolací súd podané dovolanie odmietol v zmysle § 447 písm. f) CSP, resp. zamietol v zmysle § 448 CSP.

50. Vzhľadom na to, že žalovaný 2/ dovolanie žalobcu považuje za nedôvodné, zastáva názor, že nie sú splnené zákonné podmienky na odklad vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia. Okrem toho rozhodnutie odvolacieho súdu nie je rozhodnutím, ktorým sa ukladá povinnosť plniť, a preto nie je možné rozhodnúť o odklade jeho vykonateľnosti. Žalobca navyše ani nepreukázal dôvod hodný osobitného zreteľa, ktorý by odôvodňoval odklad vykonateľnosti. Žalovaný 2/ zároveň uviedol, že k speňaženiu majetku zo strany žalovaného 1/ medzitým došlo z dôvodu zlého technického stavu nehnuteľnosti spojeného so skutočnosťou, že na uvedenú nehnuteľnosť preto nebolo možné uzavrieť poisťnú zmluvu. Nakoľko považuje žalovaný 2/ návrh na odklad vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia za nedôvodný, navrhol, aby odvolací súd tomuto návrhu nevyhovel.

51. Nad rámec ustanovení CSP sa žalobca vyjadril k vyjadreniam žalovaného 1/ a 2/ a zdôraznil, že svoju povinnosť preukázať právny dôvod vzniku a výšku pohľadávky, a to tak riadnym odôvodnením v rámci prihlášky pohľadávky ako aj pripojenými prílohami si riadne splnil. Žalobca má za to, že odôvodnenie prihlášky zo 14. augusta 2020 do konkurzu sp. zn. 27K/3/2019 a rovnako tak jej prílohy a ich časti potvrdzovali existenciu ako aj výšku pohľadávky prihlásenú žalobcom. Správca konkurznej podstaty úpadcu podľa žalobcu pri jej preskúmaní nepostupoval s odbornou starostlivosťou a nedôvodne ju poprel. Otázka dôvodnosti pohľadávky a jej výšky preto nevychádza z nedostatočnosti odôvodnenia v prihláške, či nekompletnosti jej príloh, ale z jej nedostatočného preskúmania správcom konkurznej podstaty a jej nesprávneho popretia. Nesprávnosť popretia pohľadávky bolo možné preukázať vykonaním dôkazu pripojením celého reštrukturalizačného plánu, ktorý by preukázal nedôvodné popretie pohľadávky v konkurze. Na zamietnutie žaloby konajúcimi súdmi postačovalo v popieracom prejave žalovaného 1/ iba jeho konštatovanie o popretí pohľadávky z dôvodu nepreukázania výšky pohľadávky, a to bez bližšieho odôvodnenia.

52. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podal včas žalobca, v rozsahu, v akom bolo napadnuté rozhodnutie vydané v jeho neprospech (§ 424 CSP), zastúpený podľa § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ako aj konanie, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, a dospel k záveru, že dovolanie žalobcu je z dovolacieho dôvodu podľa § 420 písm. f) CSP prípustné a dôvodné.

53. Podľa § 419 CSP, proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

54. Podľa § 420 písm. f) CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

55. Podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu.

56. Podľa § 431 ods. 1, ods. 2 CSP, dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie,

v čom spočíva táto vada.

57. Podľa § 432 ods. 1, ods. 2 CSP, dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

58. V posudzovanom prípade dovolateľ vyvodzuje prípustnosť dovolania v prvom rade z ustanovenia § 420 písm. f) CSP majúca za to, že mu súd nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces. Z dovolania vyplýva, že k naplneniu dovolacieho dôvodu v zmysle uvedeného ustanovenia malo podľa dovolateľa dôjsť viacerými na seba nadväzujúcimi skutočnosťami, keď najskôr súd prvej inštancie zamietol návrh žalobcu na doplnenie dokazovania zabezpečením listinného dôkazu v podobe reštrukturalizačného plánu spoločnosti KOVOD RECYCLING, s.r.o. z reštrukturalizačného konania, vedeného na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 2R 10/2009, o ktorom i sám prvoinštančný súd skonštatoval, že ním mohli byť potvrdené skutočnosti tvrdené žalobcom o výške ním prihlásenej pohľadávky v konkurznom konaní sp. zn. 27K/3/2019 voči úpadcovi PLUS JOINT COMPANY s.r.o. V dôsledku nesprávneho procesného postupu, keď prvoinštančný súd nepripustil žalobcom navrhnutý dôkaz, nemohol konajúci súd v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie dostatočne zistiť skutkový stav a všetky pre rozhodnutie právne relevantné skutočnosti. Takto nedostatočne zistený skutkový stav bol potom podľa dovolateľa podkladom pre vyvodenie nesprávneho právneho záveru o tom, že popierací prejav žalovaného 1/ a 2/ obstoje. Argumentácia dovolateľa tak v nadväznosti na dovolací dôvod podľa § 420 písm. f) CSP smerovala k tomu, že súdy oboch inštancií neprihliadli na ním navrhnutý dôkaz relevantný pre náležité zistenie skutkového stavu, v dôsledku čoho dospeli k nesprávnemu právnomu záveru, že popierací prejav žalovaného 1/ a 2/ obstoje, keďže žalobca v prihláske dostatočným spôsobom nepreukázal výšku v konkurznom konaní uplatnenej pohľadávky. Z uvedeného je zrejmé, že dovolateľ spochybňuje správnosť záverov súdov oboch inštancií, čím v skutočnosti namieta nesprávnosť skutkových zistení a právneho posúdenia veci odvolacím súdom, nesprávnosť ktorá však nezakladá prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f) CSP.

59. Vzhľadom na to, že dovolací súd posudzuje každé podanie (vrátane dovolania) komplexne s prihliadnutím na jeho obsah (§ 124 ods. 1 CSP), z dovolania zároveň vyplýva ďalšia žalobcom namietaná vada zmätočnosti spočívajúca v procesnom postupe konajúcich súdov, keď najskôr súd prvej inštancie dospel k záveru, že popierací prejav žalovaného 1/ a 2/ obstoje bez toho, aby sa najprv zaoberal obligatornými obsahovými náležitosťami popretia pohľadávky v zmysle § 32 ods. 3 ZKR. Zásadná argumentácia dovolateľa smerovala k tomu, že hoci aj v odvolaní namietal neúčinnosť popieracieho prejavu žalovaného 1/, ani odvolací súd sa v rámci svojho rozhodnutia nevysporiadal s jeho odvolacou námietkou a síce, že popierací prejav žalovaného 1/ ako správcu konkurznej podstaty úpadcu nespĺňa povinné obsahové náležitosti, ktoré pre tento prejav ustanovuje § 32 ods. 5 ZKR. Podľa dovolateľa súd prvej inštancie a ani odvolací súd v napadnutom rozhodnutí neposudzovali obligatorne obsahové náležitosti popieracieho prejavu žalovaného 1/ ako správcu, v dôsledku čoho nemohli považovať za ustálené, že takéto popretie je účinné. Nesprávny procesný postup dovolateľ vidí v tom, že konajúce súdy sa priamo zaoberali tým, či boli dané dôvody na popretie pohľadávky správcom na základe ním vykonaného preskúmania pohľadávky bez toho, aby najskôr ustálili, či je popierací prejav, vzhľadom na absentujúce povinné obsahové náležitosti, vôbec účinný. Z dovolania je teda zrejmé, že dovolateľ primárne namietal absenciu odôvodnenia rozhodnutí súdov oboch inštancií vo vzťahu k posúdeniu zákonných obsahových náležitostí popieracieho prejavu žalovaného 1/ ako správcu konkurznej podstaty úpadcu a v nadväznosti na to ustálenie, či sa jedná o účinné popretie pohľadávky.

60. Relevantné znaky, ktoré charakterizujú procesnú vadu podľa § 420 písm. f) CSP sú: a) zásah súdu do práva na spravodlivý súdny proces, b) nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva a c) intenzita tohto zásahu dosahovala takú mieru, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Zmienené ustanovenie § 420 písm. f) CSP zakladá prípustnosť a zároveň aj dôvodnosť dovolania v prípade, ak miera porušenia procesných práv strany, v

dôsledku nesprávneho procesného postupu súdu, nadobudla značnú, výraznú, resp. relevantnú intenzitu porušenia jej práva na spravodlivý proces. Dovolanie prípustné podľa tohto ustanovenia možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (zakotvujúcim tzv. vady zmätočnosti), pričom otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí výlučne do právomoci dovolacieho súdu (sp. zn. III. ÚS 474/2017).

61. Podstatou práva na spravodlivý proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky, poskytované právnym poriadkom, pričom integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce súdne konanie. Právo na spravodlivý súdny proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné alebo neudržateľné. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle vyššie citovaného ustanovenia sa rozumie nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktorý sa vymyká zo zákonného, ale aj z ústavno-právneho rámca, a ktorý tak zároveň znamená porušenie Ústavou Slovenskej republiky (ďalej len „Ústava SR“) zaručených procesných práv v spojení so súdnou ochranou práva.

62. Do práva na spravodlivý proces však nepatrí právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, hodnoteným dôkazom a ani právo na to, aby strana sporu bola pred všeobecným súdom úspešná teda, aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami (I. ÚS 50/04, IV. ÚS 22/04). V príslušnom procesnom kódexe koncipovaná prípustnosť dovolania sleduje trend nastolený judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorej má tento mimoriadny opravný prostriedok slúžiť na nápravu najzávažnejších procesných pochybení, t. j. zmätočných rozhodnutí, ako aj na riešenie otázok zásadného právneho významu a zjednocovanie judikatúry všeobecných súdov ako prvkov naplnenia princípu právnej istoty (III. ÚS 73/2018, IV. ÚS 528/2020, I. ÚS 204/2023).

63. Pod pojmom „nesprávny procesný postup“, ktorý odôvodňuje prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f) CSP, je potrebné rozumieť faktickú činnosť alebo nečinnosť súdu, procedúru prejednávania veci (to, ako súd viedol spor), znemožňujúcu strane sporu plnohodnotnú realizáciu jej procesných oprávnení, mariaču možnosť jej aktívnej účasti na konaní, ale aj absenciu odôvodnenia súdneho rozhodnutia, jeho nedostatočnosť, nezrozumiteľnosť, nepresvedčivosť, či svojvoľnosť, nezabezpečujúcu všetky atribúty a garancie spravodlivej súdnej ochrany. Nemožno totiž oddeľovať procesný postup súdu a rozhodnutie, ktoré je jeho sumárom a výsledkom, pretože celý faktický procesný postup súdu a naň nadväzujúci myšlienkový pochod hodnotenia skutkového stavu a jeho subsumovania pod relevantnú právnu normu je stelesnený v odôvodnení rozhodnutia súdu a práve cez odôvodnenie rozhodnutia musí byť preskúmateľný (II. ÚS 120/2020 z 21. januára 2021). Povinnosť súdu svoje rozhodnutie náležite odôvodniť je jedným z princípov predstavujúcich súčasť práva na spravodlivý proces v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

64. Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé súdne konanie podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky, súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (sp. zn. II. ÚS 383/06). Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva aj povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (sp. zn. I. ÚS 46/05, sp. zn. II. ÚS 76/07). Riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako súčasť základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR vyžaduje, aby sa súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné (IV. ÚS 14/07). Požiadavka riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia sa vzťahuje na každé súdne rozhodnutie. Povinnosťou všeobecného súdu je uviesť v rozhodnutí dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založil, pričom tieto sa musia týkať tak skutkovej, ako i právnej stránky rozhodnutia (napr. III. ÚS 107/07). V prípade, keď právne závery súdu z vykonaných skutkových zistení v žiadnej možnej interpretácii odôvodnenia súdneho rozhodnutia nevyplývajú, treba takéto rozhodnutie považovať za rozporné s čl. 46

ods. 1 Ústavy SR, resp. čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd a teda za rozhodnutie nepreskúmateľné, ktoré porušuje právo strany sporu na spravodlivý proces (I. ÚS 243/07).

65. Dovolací súd pre úplnosť zdôrazňuje, že skutkové závery (avšak ani prípadné nesprávne právne posúdenie veci), za dôvod zakladajúci vadu konania v zmysle § 420 písm. f) CSP považovať nemožno aj z dôvodu tej skutočnosti, že na hodnotenie skutkových okolností a zisťovanie skutkového stavu sú povolané súdy prvej a druhej inštancie ako skutkové súdy, a nie dovolací súd, ktorý je v zmysle § 442 CSP viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd a jeho prieskum skutkových zistení nespočíva v prehodnocovaní skutkového stavu, ale len v kontrole postupu súdu pri procese jeho zisťovania (I. ÚS 6/2018). V tejto súvislosti dovolací súd poukazuje na uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 9Cdo/209/2020 zo 14. októbra 2020, v zmysle ktorého (ani prípadné) nedostatočné zistenie skutkového stavu, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu nie je v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu považované za vadu konania v zmysle § 420 písm. f) CSP. Pri posudzovaní ústavnosti tohto právneho názoru nedospel ústavný súd k záveru o jeho ústavnej neutržateľnosti (II. ÚS/465/2017).

66. V kontexte prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f) CSP dovolací súd uvádza, že pokiaľ súd nevykonal v priebehu civilného konania všetky navrhované dôkazy alebo nevykonal iné dôkazy na zistenie rozhodujúcich skutočností, nedostatočne zistil skutkový stav alebo nesprávne vyhodnotil niektorý dôkaz, nemožno to v zásade považovať za procesnú vadu konania znemožňujúcu realizáciu procesných oprávnení strany, čo v súlade s ustálenou judikatúrou najvyššieho súdu nie je dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f) CSP (I. ÚS 65/2020, III. ÚS 171/2018, II. ÚS 202/2020, II. ÚS 108/2020, IV. ÚS 511/2020).

67. Za zásadnú námietku žalobcu považoval dovolací súd dovolateľom namietanú vadu zmätočnosti v procesnom postupe súdov oboch inštancií, spočívajúcu v absencii odôvodnenia ich rozhodnutí vo vzťahu k námietke žalobcu o neúčinnosti popretia ním prihlásenej pohľadávky v konkurznom konaní. Podľa dovolateľa už súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí nijako nereflektoval na túto jeho námietku, a keďže súd prvej inštancie sa s týmto argumentom žalobcu vo svojom rozhodnutí nijako nevysporiadal, tento nedostatok namietal aj v rámci odvolania. Dovolateľ aj odvolaciemu súdu vytýkal nedostatočné, dokonca až chýbajúce odôvodnenie napadnutého rozsudku, v ktorom sa nezaoberal všetkými jeho podstatnými námietkami uvedenými v odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie. Išlo konkrétne o odvolaciu námietku ohľadom neúčinnosti popretia pohľadávky žalovaným 1/ a 2/ z dôvodu, že ich popieracie prejavy neobsahujú zákonom vyžadované povinné náležitosti ustanovené v § 32 ods. 5 ZKR. Dovolateľ považuje odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu v tejto časti za nedostatočné, keďže odvolací súd sa touto námietkou žalobcu, uplatnenou v odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie, vôbec nezaoberal. Žalovaný 1/ v popretí pohľadávky z 23. septembra 2020 spornú pohľadávku poprel v zmysle § 32 ods. 5 ZKR okrem iného do výšky dôvodiac, že nie je dokázaná výška pohľadávky a rovnako ani zabezpečenie pohľadávky. Žalobca už v odvolaní namietal (najmä odsek 5.7 odvolania), že žalovaný 1/ uvedené tvrdenie bližšie nekonkretizoval a v rozpore s § 32 ods. 5 ZKR popretie nezdôvodnil a pri popretí výšky neuviedol sumu, ktorú popiera, skutočnosť ktorá, s poukazom na uvádzané zákonné ustanovenie, má sama o sebe za následok neúčinnosť popretia. Za zarážajúce dovolateľ označil, že na zamietnutie žaloby, na základe popieracieho prejavu žalovaného 1/, postačovalo v rozpore s § 32 ods. 5 ZKR, iba konštatovanie žalovaného 1/ - popretie pohľadávky „z dôvodu nepreukázania výšky pohľadávky“ bez bližšieho odôvodnenia. Pritom samotný odvolací súd (odsek 43. odôvodnenia jeho rozsudku) zdôraznil, že prieskum (zisťovanie) vykonávaný súdom sa limituje len na rozsah a dôvody popretia pohľadávky uvedené správcom. V konaní o určenie pravosti, výšky a poradia pohľadávky, súd nie je oprávnený „novokonštruovať“ dôvody popretia, ale skúma len to, či dôvody popretia, definované správcom, sú opodstatnené a právne relevantné. Dovolací súd z obsahu samotnej žaloby zistil, že žalobca už v jej časti, označenej ako III., namietal vo vzťahu k popretiu právneho dôvodu a vymáhateľnosti pohľadávky žalovaným 1/, že tento neuvádza vôbec žiadne skutočnosti, čo odporuje základnej požiadavke odôvodnenia popretia podľa ustanovenia § 32 ods. 5 ZKR a vo vzťahu k popretiu jej výšky žalovaný 1/ len všeobecne tvrdí, že v prihláske nie je dokázaná výška pohľadávky, pričom uvedené tvrdenie nijako bližšie nekonkretizuje a navyše v rozpore s ustanovením § 32 ods. 5 ZKR v

tomto smere vôbec neuvádza údaj o sume, ktorú popiera. Je predovšetkým úlohou správcu, nie súdu konajúceho v incidenčnom konaní preskúmať prihlásené pohľadávky a podľa jeho zistení ich poprieť, alebo nie, pričom nedostatok popretia má za následok ich uznanie a tým aj účasť na uspokojovaní v konkurze. Úlohou incidenčného konania nie je potom opätovné preskúmavanie uplatnenej pohľadávky súdom, pretože to je úlohou správcu, úlohou incidenčného konania je v podstate len rozhodnúť o tom, či dôvody obsiahnuté v popieracom prejave správcu zodpovedajú skutočnosti a vylučujú tak pohľadávku z uspokojenia v konkurze. So zreteľom na náležitosti, ktoré Zákon o konkurze a reštrukturalizácii vyžaduje od správcu pre účinné popretie pohľadávky (pri popretí výšky nutnosť uviesť sumu, ktorú popiera) nepresvedčivo vyznieva záver odvolacieho súdu, že popretie pohľadávky žalobcu zo strany správcu ako aj popierajúceho veriteľa v prejednávanej veci je logickým a právne obhájitelným výsledkom preskúmania prihlášky žalobcu, hoci súčasne konštatoval, že nie je možné definovať tzv. nepopretý rozsah pohľadávky (odsek 39. odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu), keď ako vyplýva z § 32 ZKR, ten kto pohľadávku popiera musí, ak popiera výšku, uviesť sumu, ktorú popiera.

68. Podľa § 387 ods. 3 CSP, odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní. Z citovaného o ustanovenia tak odvolaciemu súdu nevyplýva povinnosť zaoberať sa všetkými odvolacími námietkami, ale len tými, ktoré mali význam pre rozhodnutie vo veci.

69. V nadväznosti na citované zákonné ustanovenia dovolací súd poukazuje aj na nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 314/2018 z 13. novembra 2018 a sp. zn. II. ÚS 120/2020 z 21. januára 2021, z ktorých (o. i.) vyplýva, že súdne rozhodnutie je najdôležitejším procesným úkonom súdu a preto musí byť považované za súčasť procesného postupu súdu, pričom odvolací súd je povinný vysporiadať sa v odôvodnení svojho rozhodnutia s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní aj v prípade tzv. skráteného odôvodnenia rozhodnutia podľa § 387 ods. 2 Civilného sporového poriadku. Absencia vysporiadania sa s podstatnými tvrdeniami sťažovateľa, uvedenými v odvolaní napadnutom rozsudku krajského súdu je tak závažným nedostatkom tohto rozhodnutia, ktorého intenzita sama osebe zakladá porušenie sťažovateľom namietaného základného práva podľa článku 46 ods. 1 ústavy, i práva podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru.

70. Pokiaľ ide o námietku dovolateľa vo vzťahu k nedostatočnému odôvodneniu rozhodnutia v súvislosti so zmienenou odvolacou námietkou, najvyšší súd dáva do pozornosti, že prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f) CSP a tiež dôvodnosť dovolania môže založiť arbitrárnosť alebo zjavná neodôvodnenosť rozhodnutia všeobecného súdu. Podľa Ústavného súdu Slovenskej republiky je arbitrárnosť alebo zjavná neodôvodnenosť súdneho rozhodnutia daná najčastejšie rozporom súvislostí právnych argumentov a skutkových okolností prerokúvaných prípadov s pravidlami formálnej logiky alebo absenciou jasných a zrozumiteľných odpovedí na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (IV. ÚS 115/03, III. ÚS 209/04). Uvedené nedostatky pritom musia dosahovať mieru ústavnej relevancie, teda ich intenzita musí byť spôsobilá porušiť niektoré z práv uvedených v čl. 127 ods. 1 Ústavy SR (II. ÚS 302/2019-44 z 20. februára 2020, ods. 17). V takom prípade všeobecný súd svojím postupom založí nepreskúmateľnosť ním vydaného rozhodnutia, a spravidla tak aj jeho protiústavnosť.

71. Po preskúmaní veci dovolací súd dospel k záveru, že odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu v tejto časti nezodpovedá požiadavkám zákona na odôvodnenie rozhodnutia, konkrétne ustanoveniu druhej vety § 387 ods. 3 CSP, podľa ktorej sa odvolací súd v odôvodnení rozhodnutia musí vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní. Najvyšší súd konštatuje, že odvolací súd sa v odôvodnení svojho rozsudku nezaoberal relevantnou odvolacou námietkou žalobcu, že popretie ním prihlásenej pohľadávky v konkurznom konaní zo strany žalovaných 1/ a 2/ je neúčinné vzhľadom na chýbajúce povinné obsahové náležitosti popieracieho prejavu v zmysle § 32 ods. 5 ZKR. Odvolací súd v odôvodnení svojho rozsudku k tejto odvolacej námietke žalobcu fakticky nezaujal žiadne stanovisko. Z odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu nevyplýva, či sa vôbec odvolací súd zaoberal účinnosťou

popieracích prejavov žalovaných 1/ a 2/ ani to, aké stanovisko v tejto otázke zaujal, pričom odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu neprinieslo jasnú a zrozumiteľnú odpoveď na právne relevantnú otázku, od ktorej posúdenia záviselo aj meritórne rozhodnutie vo veci. Vzhľadom na to, že posúdenie tejto odvolacej námietky žalobcu môže značne ovplyvniť rozhodnutie súdu o určení popretej pohľadávky, vyhodnotil ju dovolací súd ako relevantnú pre rozhodnutie v predmetnom spore. Najvyšší súd v posudzovanom prípade musí prisvedčiť námietke žalobcu, že odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu je v tejto časti nedostatočné a právne závery odvolacieho súdu tak sú z pohľadu dovolacieho súdu nepresvedčivé a z hľadiska dovolacieho prieskumu nepreskúmateľné.

72. Keďže sa dovolací súd v odôvodnení svojho rozsudku náležite nevysporiadal s podstatnou (kľúčovou) námietkou žalobcu uvedenou v odvolaní, zásadným spôsobom porušil vyššie citované kogentné ustanovenie § 387 ods. 3 CSP, v dôsledku čoho došlo k porušeniu práva žalobcu na riadne odôvodnenie rozsudku, a teda aj k porušeniu jeho základného práva na spravodlivý proces, vyplývajúceho z článku 46 ods. 1 Ústavy SR, čo v posudzovanom prípade založilo vadu zmätočnosti podľa § 420 písm. f) CSP.

73. V posudzovanom prípade žalobca prípustnosť dovolania vyvodzoval aj z § 421 ods. 1 písm. a) CSP majúc za to, že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa dovolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe tým, že nezohľadnil zákonné podmienky neúčinnosti popretia pohľadávky žalovaným 1/ a 2/, keďže ich popieracie prejavy neobsahovali zákonom stanovené náležitosti, v dôsledku čoho mali byť posúdené ako neúčinné. Aby na základe dovolania podaného podľa tohto ustanovenia mohlo byť rozhodnutie odvolacieho súdu podrobené meritórnemu dovolaciemu prieskumu z hľadiska namietaného nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 432 ods. 1 CSP), musia byť najskôr splnené predpoklady prípustnosti dovolania, medzi ktoré patrí aj riadne odôvodnenie dovolania prípustnými dovolacími dôvodmi a spôsobom vymedzeným v ustanoveniach § 431 až § 435 CSP. K posúdeniu dôvodnosti dovolania, a teda či dovolateľom napadnuté rozhodnutie skutočne spočíva na nesprávnom právnom posúdení, môže dovolací súd pristúpiť len po prijatí záveru o prípustnosti dovolania.

74. Z podaného dovolania v tejto časti podľa najvyššieho súdu i s prihliadnutím na jeho obsah vyplýva, že dovolateľ napáda s poukazom na § 421 ods. 1 písm. a) CSP rovnako predovšetkým zmätočnosť procesného postupu konajúcich súdov spočívajúcu v nedostatočnom odôvodnení napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu, ktoré nespĺňa požiadavky kladené na jeho odôvodnenie v zmysle § 387 ods. 3 CSP. Vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP dovolateľ opakovane poukazoval na skutočnosť, že dovolací súd sa s jeho odvolacou námietkou týkajúcou sa posúdenia povinných obsahových náležitostí popieracích prejavov žalovaného 1/ a 2/ v zmysle § 32 ods. 5 ZKR náležite nevysporiadal. Na základe týchto skutočností preto najvyšší súd dospel k záveru, že dovolací súd sa tak nemohol odkloniť od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu v otázke, ktorá bola dovolacím súdom už skôr vyriešená, nakoľko dovolací súd v nadväznosti na túto odvoláciu námietku nezaujal žiaden právny názor, keď odôvodnenie jeho rozhodnutia v tejto časti takmer úplne absentuje.

75. Namietaným nesprávnym procesným postupom konajúcich súdov sa dovolací súd zaoberal v predchádzajúcej časti dovolania, a preto považuje za nadbytočné sa rovnakými dôvodmi zaoberať aj pri označenom dovolacom dôvode podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP, pretože obsah tohto dovolacieho dôvodu, ktorý vzhľadom na jeho zákonné znenie nebol podľa názoru dovolacieho súdu naplnený, nakoľko dovolateľom namietaný nesprávny procesný postup vo veci konajúcich súdov, ktorý mal podľa dovolateľa za následok porušenie práva na spravodlivý proces, upravuje § 420 písm. f) CSP.

76. So zreteľom na vyššie uvedené skutočnosti dovolací súd dospel k záveru, že v dôsledku procesného postupu odvolacieho súdu došlo k porušeniu práva žalobcu na riadne odôvodnenie rozhodnutia, a teda aj k porušeniu jeho základného práva na spravodlivý proces, vyplývajúceho z článku 46 ods. 1 Ústavy SR, ako aj z článku 6 ods. 1 Dohovoru, čo zakladá vadu zmätočnosti podľa § 420 písm. f) CSP. Dovolací súd má za to, že v posudzovanom prípade je odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu vo vzťahu k žalobcom uplatnenému nároku také nedostatočné, že neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov

podstatných pre rozhodnutie súdu ani stanovisko ku všetkým jeho relevantným námietkam, a preto možno konštatovať, že odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu nie je riadne a nezodpovedá požiadavkám spravodlivého procesu. Odvolací súd v odôvodnení jeho rozhodnutia (a to ani pri spojení rozsudkov súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu), nenaplnil požiadavky plynúce zo základného práva žalobcu na súdnu ochranu, keďže odôvodnenie zamietnutia žaloby nemožno považovať za uspokojujúce. Postupom súdov teda došlo k vade v zmysle § 420 písm. f) CSP, ktorá zakladá porušenie práva žalobcu na spravodlivý súdny proces.

77. Záverom dovolací súd uzatvára, že nakoľko v posudzovanom prípade zistil žalobcom namietanú vadu zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP, zrušil rozsudok odvolacieho súdu podľa § 449 ods. 1 CSP a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 450 CSP). Z § 455 CSP vyplýva, že ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie súdu nižšej inštancie, tento je viazaný právnym názorom dovolacieho súdu. Vzhľadom k tomu bude odvolací súd v ďalšom konaní postupovať v intenciách právneho názoru vysloveného dovolacím súdom, reflektujúc námietku žalobcu, týkajúcu sa posúdenia povinných obsahových náležitostí popieracích prejavoch žalovaného 1/ a 2/ v zmysle § 32 ods. 5 ZKR, v nadväznosti na čo sa vyporiada s tým, či popretie pohľadávky uplatnenej žalobcom v konkurznom konaní bolo účinné alebo nie. V dôsledku posúdenia účinnosti, resp. neúčinnosti popretia pohľadávky tak môže dôjsť k inému meritórnemu rozhodnutiu. Následne odvolací súd opätovne rozhodne o žalobcom uplatnenom nároku na určenie popretej pohľadávky a svoje rozhodnutie náležite, zrozumiteľne a presvedčivo odôvodní podľa § 220 ods. 2 v spojení s § 387 ods. 3 CSP.

78. Dovolací súd postupom podľa § 449 ods. 1 CSP zrušil len rozsudok odvolacieho súdu, keďže nápravu možno dosiahnuť aj zrušením iba jeho rozhodnutia a vec mu vrátil na ďalšie konanie podľa § 450 CSP, v ktorom sa vysporiada s vytýkanými vadami. V novom rozhodnutí odvolací súd rozhodne aj o trovách pôvodného a dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 CSP).

79. Vzhľadom na to, že dovolací súd zrušil dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, nerozhodoval už o návrhu žalobcu na odklad vykonateľnosti rozsudku odvolacieho súdu podľa § 444 ods. 1 CSP.

80. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu SR pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.